

BIBOR KÖR (CRIMSON CIRCLE) ANYAGOK

Felfedezés Sorozat

3. SHOUD: "3. Felfedezés" – ADAMUS főszereplésével, Geoffrey Hoppe közvetítésében

Elhangzott a Bíbor Körben
2013. november 02-án
www.crimsoncircle.com

Vagyok, Aki Vagyok, a szuverén és szabad birodalom Adamusa. Á! Most eljöttetek egy páran! Üdvözöllek benneteket!

Testben lenni

Örömmel látom, milyen sokan vagytok itt. Csodás testetek van, hm. (páran vihorásznak) Nem, ezt most komolyan mondom. El tudjátok képzelni mekkora öröm, hogy van egy testetek, amiben tartózkodhattok? Én már alig emlékszem azokra az időkre, amikor jómagam is fizikai testben éltem. Ó, tudom, hogy néha szidjátok, átkozzátok. Előfordul, hogy tele van fájdalommal. Van, hogy megöregszik, megjelenik itt-ott egy- két ránc. Mégis hatalmas öröm fizikai testben lenni.

Most Cauldre testében vagyok egy pár perc erejéig, ami rendben van, de drága barátaim, micsodaöröm ez a fizikai test! Lélegezzetek bele egy nagyot! Ó! Nem ez a dolog tesz benneteket emberré! Nem a test tesz benneteket emberré! Hanem a tudat – vagy mondjuk inkább úgy, hogy a korlátozott tudat. Mert ebből a nézőpontból működtek. Ez az, ami emberré tesz titeket. Az, hogy fizikai testetek van, még nem tesz titeket emberré. Ez még nem elég hozzá. Kimehetsz a kozmoszba, és magaddal viheted a testedet. A többieknek nem az kelti fel a figyelmét, hanem a tudatosságotok, a tudatszintetek nézőpontja.

Testben élni – milyen bámulatos! Érzéki, sőt szexi tudsz lenni Edith!

EDITH: Naná!

ADAMUS: Igen. Köszönöm. Beszélgettünk. Jó újra látni téged kedvesem. (Megpuszilja)

EDITH: Köszönöm. Köszönöm.

ADAMUS: Fizikai testben lenni – csak lélegezzetek bele jó mélyen! Ó! Etessetek meg, szeressétek, mert nos, szükségetek lesz rá. Sok év áll még előttetek ezen a bolygón. Ez jó hír. Nem igaz, Larry? Larry, te mosolyogsz. Hogy állsz a bőséggel?

LARRY: Jól.

ADAMUS: Jó. Gondold ezt továbbra is! És keresztetni fogja az utadat.

Tehát lélegezzetek bele a testetekbe! Sok évetek van még ezen a bolygón. Nem, nem fogtok mostanában eltávozni innen! Bár időnként felüti a fejét a gondolat bennetek, hogy milyen megkönnyebbülés is lenne magatok mögött hagyni ezt az emberi tudatosságot. De ez nem így van! Hiába hagyod magad mögött a testedet, akkor is ezt az emberi tudatosságot viszed magaddal.

Ó, és ez egyébként egy kitüntetés. Elmész a többi birodalomba, a pokolba, a Földközeli birodalmakba és így szólsz: - Most mentem keresztül egy újabb emberi biológiai tapasztaláson. – És örülnek neked. Igen. Elmész ezekbe a más dimenziókba, ezekkel a földönkívüli lényekkel – ó, micsoda megtiszteltetés vesz körül azért, mert ember voltál!

Lélegezz hát bele a testedbe, szeresd, és becsüld nagyra!

Adamus

Saint-Germainnek ezt az arculatát vagy csiszolatát, amit Adamusnak hívtok – szeretem. Imádom. Ez egyfajta társteremtés köztem és köztetek Shaumbra. Bennem volt a vágy erre, de nem volt olyan csoport, akikkel megtehettem volna, egészen addig, amíg jöttetek ti, és akkor létrehoztuk Adamust. Egészen elképesztő, ugye? (páran mondják: -Igen!) –Igen. (Adamus nevet) Na igen, ezt két ember látja így a sokból.... (nevetés) ...illetve három, mert Linda még átgondolja. Még meggondolhatja magát.

Nem. Én szeretem ezt az Adamus személyiséget, St.Germainnek ezt az arculatát, mert tudjátok elég sokan közvetítik St. Germaint. És néhányuknak erre szerződésük van velem. Mások pedig belém éreznek, beleéreznek ebbe az esszenciába, de St. Germain kissé unalmas. Egy kissé unalmas. Ha valaha is olvastatok...(valaki bólint, Adamus nevet) Na igen, szóval olvastad azoknak a könyveknek némelyikét! (valakimondja, hogy: -Igen) Ó! És most nem akarok teljesen kibújni a felelősség alól, de mégis azt kell mondanom, hogy nem csak St. Germain volt az, aki kissé unalmas volt.

Tudjátok időnként annyira szoros vagy zárt volt ez a spirituális utazás, mert akkora tisztelet övezte, ami egy hamis tisztelet volt. Tehát óriási megkönnyebbülés számomra kitörni ebből az unalmas St.Germain szerepből. Eljöhetek ide. Bejöhetek Cauldre testébe. És sokatok testébe is belemehetek, mindezt egyszerűen, egy időben. És érezhetem az örömet. Nevethetek. Bosszanthatlak benneteket. Ellenszenves lehetek, és csak várjátok... (nevetés)

LINDA: Igen, minden. Minden.

ADAMUS:még hosszú idő áll előttünk.

LINDA: Ühüm.

SART: Beszarás!

ADAMUS: Adamus egy társteremtés köztetek és köztem. Ez az a részetek, amelyik tényleg ki akar törni, és tiszteletlen, fesztelen és fegyelmetlen akar lenni, és meg akarja tenni mindazokat a dolgokat, amiket egyébként nem tud összeegyeztetni a spirituális létezéssel. Mert ugye ott van az a nézőpont, az a réteg, ami előírja, hogy milyennek is kellene lennie a spirituális személynek. Elmondom én nektek, és ma ebbe bele fogunk menni. Abban az autóban – abban a spirituális autóban -soha nem fogtok eljutni a mennyországba. De nem ám! Meg fogom mutatni ma nektek, hogy miért és hogy miért nem.

Jó itt lenni veletek, hogy mókázzunk egyet! Most azokhoz szólok, akik első alkalommal néztek minket, hogy ma humoros leszek. (A közönség tapsol) Hiszen Adamus ti és én vagyunk közösen, nem igaz? Ma provokatív leszek, amit sokszor... (valaki nagyon örül ennek a közönség tagjai között)...na, ezen már kevesebben nevettek. Amit sokszor bosszantónak neveztek. Bosszantónak. Miért? Mert ezt akarjátok – ezt akarjuk – mert meg kell találnunk a kiutat. Meg kell találnunk a kivezető utat és ma kifejezetten ezt fogjuk szemügyre venni!

Egy páran most azt gondoljátok, hogy valami szép, spirituális üzenetet fogtok kapni. De nem! Kemények leszünk! Időnként kifejezetten durvák leszünk! Olyan dolgokat fogunk tenni, amit soha nem várnátok egy spirituális összejövetelen, kivéve egy orgiát! (nevetés) De ezen kívül – ezen kívül drága barátaim – ma kiszállunk a spirituális dobozból.

Tehát, amennyiben ma nézel minket először vagy esetleg másodszor, és most azt gondold magadban: - Mibe keveredek itt bele, mit csinálnak ezek itt? – akkor legyél szíves megvárni a végét, mert ez a te történeted – az unalomtól a megvilágosodásig. Hm. Igen. Valóban. (egy páran tapsolnak és fütyülnek)

Mi itt ezt egy kicsit másképpen csináljuk, mert megengeditek. Egy páran megengeditek. Észrevettem, hogy ma nem vagytok túl sokan. Pedig az ember azt gondolná, hogy ha ekkora mély bölcsességben lehet része valakinek, korszakokon átívelő bölcsességben, amik elhangzanak itt, ezekben a Shoudokban – ami mind a tiétek, én mindössze visszaüzenem azt számotokra – szóval az ember azt gondolná, hogy ez a mélyreható bölcsesség az, ami elhozza az örömet az életedbe, és ez az, ami meg fog menteni attól, hogy még újabb 30,40,50 vagy még több életet leélj. Nem is beszélve arról, mekkora humorral történik mindez, és milyen nagyszerű bölcsességet ad – és mindezt ingyen kapod a havi Shoud keretében – szóval az ember azt gondolná, hogy olyan hosszú sornak kellene itt állnia, ami Denverig tart, a Canyonon át, sőt Kansasig, és az emberek kígyózó sorokban állva alig várják, hogy mit fognak hallani. Ugye? Ugye? (egy személy válaszol:- Igen) Úgy értem, azt gondoljátok, hogy a nemzeti televízióknak is itt kellene lennie a műholdvevőikkel, meg a filmfelvevő eszközeikkel, mivel akkora mélyenszántó egyszerűség kerül itt felfedezésre.

LINDA: Bezzeg az NSA (Amerikai Nemzetbiztonsági Hivatal) az itt van. (nevetés)

ADAMUS: Talán tanulnak valamit. (még több nevetés)

Az ember azt gondolná, hogy minimum 1200 dollárt kellene fizetni ezért, hogy részt vehess egy ilyen megbeszélésen, és megérinthesd a kezét annak – tessék, tessék, ma ingyen van (nevetés, ahogy odanyújtja a kezét valakinek), hogy megérinthesd Adamus kezét, aki valójában te vagy. Az ember ezt gondolná, de mégsem így van. Ránézek az itteni közönségre, és természetesen a múltkor plüssállatok képezték a közönséget.

El tudjátok képzelni, van fogalmatok arról, milyen volt ezek után visszatérneme Felemelkedett Mesterek Klubjába, akik rögtön azzal a kérdéssel fogadtak:

-Na, milyen volt a mai összejövetel? – Jó, jó. (egy kevesen nevetnek)

-Ó, csakugyan? És a közönség? Teltház volt? – Ó, persze, persze!

És milyenek voltak az emberek? – Öööö.... ma kicsit csendesek voltak. (nevetés) De tényleg befogadták az üzenetet, a változatosság kedvéért. (még nagyobb nevetés, Adamus is nevet)

Az ember azt gondolná, hogy teltháznak kellene lennie. Mert ugye 42 percedbe kerül, hogy autóval ide gyere Coal Creek Canyonba, vagyis 42 percet kellene adnod a megvilágosodásodért. Legalábbis az ember ezt gondolná. De nem! Vannak olyan emberek, akik még 10 percet sem hajlandóak feláldozni a napirendjükből – a káosz, a dráma, és egyéb napirendjükből. Még 3 percet sem szánnak arra, hogy eljőjenek ide.

Tehát amikor kinyitottam a szemem, és láttam, hogy a terem csak félig telt meg a kemény kalózzokkal – Arrgh – Arrgh – Arrgh – Arrgh – azt mondtam magamnak: - Adamus, St.Germain, Shakespeare, és az összes többi nevemen is szólítottam magam, ami mellékesen megjegyezve elég zavaros -szóval azt mondtam magamnak: - Mit tegyek? Mihez kezdjek ezzel a kicsi, de erős csoporttal itt ma? Van pár óránk arra, hogy a megvilágosodásról beszéljünk, és akkor mit tegyek?

És úgy egy pillanatra elgondolkoztam ezen, és ezt kérdeztem magamtól: -Adamus, mit tennél – mit tennél – ti, a Shaumbra – mit tennétek, mint emberek akkor, amikor a többiek nincsenek itt? Mit teszel a mindennapos életedben olyankor, mikor mások nincsenek jelen? Sőt, olyankor, amikor páran összejöttök... mikor összeültök, mondjuk a családotokkal, és néhány családtag nincs jelen? Mit tesztek olyankor?(valaki mondja: Róluk beszélünk) Róluk beszéltek! És ma mi is pontosan ezt fogjuk tenni! (nevetés és taps)

Shaumbra pletyka

Pletykálni fogunk. (kisebb nevetés) Nincs ezzel semmi baj, lehetsz megvilágosodott és pletykálkodhatsz. Sőt, minél inkább megvilágosodottabb vagy, annál többet pletykálsz. Ez egyre jobban szórakoztat. Miért? Mert akkor már nem rosszindulatból teszed. Hanem vicces történetek vannak. Nagyon vicces történetek. Akkor ma pletykáljunk azokról, akik

nincsenek itt! (nevetés)

Most vegyünk egy mély lélegzetet! Szállj ki abból a spirituális merevségedből, zártságodból, amit ezzel kapcsolatosan esetleg gondolsz! Linda, édes drága Linda, felállnál egy pillanatra?

Drága Linda nagyon keményen próbálkozik azzal, hogy ne pletykáljon! (egy páran nevetnek, mert Linda egyetértően bólogat)

LINDA: És egész jó vagyok ebben.

ADAMUS: Nagyon keményen próbálkozik azzal, hogy ne pletykáljon, és, bár néha mindent megtesz azért, hogy ne járjon a szája, az elméjét nem tudja ennyire féken tartani. Nagyon keményen próbálkozik, de ma engedélyetek van a pletykálásra. Linda, Shaumbra, akik most itt vagytok, és azok a nagyon kevesek, akik most online néznek minket, mert látom, hogy ma kevesen vagytok, közel sem vagytok annyian, mint amennyien lenni szoktatok. Annyira nagyon elfoglaltak vagytok, hogy ma nem vagytok képesek online kapcsolódni a megvilágosodásokra.

Ez azoknak szól, akik ma nincsenek itt személyesen vagy online. Akik pedig itt vagytok, azokat kérem, hogy csatlakozzatok a mai pletykálásunkhoz! Ma a Shaumbrát fogjuk kibeszélni. Igen.

Linda, szükséged lesz a mikrofonra! Nekem pedig szükségem lesz a táblára, hogy összefoglalhassuk a lényegét. (letisztítja a területet és odaad egy zsámolyt Davidnek) Tessék! (Adamus nevet)

LINDA: Micsoda?!

ADAMUS: A Shaumbra esszenciája.

Akkor most érezzetek bele a Shaumbrába! Most elkészítünk itt egy Shaumbra kompozíciót – egy szeretetteljes....(Rajzol egy ember alakot) Nem tudom, hogy ez itt egy mosoly vagy nevetés. Mi a helyzet tehát a Shaumbrával? Köztünk marad.

Linda kérlek, vidd oda a mikrofont azoknak a keménykötésű kalózoknak, akik itt vannak. Beszéljünk most akkor a Shaumbra tulajdonságokról abból a nézőpontból... (közben megpróbálja megnövelni a táblaállványának a szélességét) mint... angyalszárnyak. Ó, igen! Van valakinél ragasztó szalag? Nagyon jó. Tehát a vágyaik nézőpontjából – mire vágnak a Shaumbrák? Még ne. (mondja Lindának) A hiedelmeik nézőpontjából – miben hisznek? Az igazságaik nézőpontjából – mik az igazságaik? Mi az ami tényleg, valóban igaz számukra?

Megtennéd, hogy itt fent megragasztod? Igen, így. Mindezek a dolgok, amiket meg kell tennetek.

LINDA: Ez nagyon bonyolult. (Linda felragasztja Adamus rajzát)

ADAMUS: A valóságuk szempontjából... a valóságuk szempontjából. Mi a helyzet a Shaumbrával? Hm. (ír a táblára)

Shaumbra kompozíció vagy összetétel. Tudjátok olyan ez, mint amikor fogják az embereket, majd az összes jellemzőiket egy kalap alá veszik. Van olyan köztetek, aki kellemetlenül érzi magát a pletykálás miatt? Mert akkor kikapcsolhatjuk a kamerákat, a mikrofonokat és minden mást is. Valaki... kapcsolja lejjebb a világítást! Igen, igen, igen! (Adamus nevet) Most a legszívesebben zsákot húznátok a fejetekre! (egy páran nevetnek) Éreztem, ahogy hirtelenjében bezúdult ide egy energia: -Úúúúú!-Nem, nem. Ez rendben van. Nem bánják. Nincsenek itt. Szóval nyugodtan kibeszélhetjük őket.

Linda, akkor kezdjük is rögtön! Mik a Shaumbrák vágyai? Kezdjük itt! A Shaumbrák vágyainál.

PAUL: Én azt mondanám, hogy a legtöbb Shaumbra ott tart, hogy végre megérkeznek a válaszaik.

ADAMUS: Megjönnek a válaszok. Jó.

PAUL: Igen.

ADAMUS: Oké, végre megjönnek a válaszok. Ez jó. Neked is, Paul?

PAUL: A leghatározottabban.

ADAMUS: A leghatározottabban.

PAUL: Ühüm.

ADAMUS: Melyik volt a legjobb válasz, amit kaptál?

PAUL: Igen.

ADAMUS: Jó. És mi volt a kérdés? PAUL: Az nem számít. (Adamus nevet)

LINDA: Ó!!!

PAUL: Az nem számít.

ADAMUS: Á, a bölcs!

LINDA: Ó!!!

ADAMUS: Ó, szöcske! Jó! Jó! (Adamus nevet, a közönségben páran tapsolnak)

SART: Kapjon egy Adamus díjat!

ADAMUS: Kitűnő. Kitűnő. Jó. Oké.

PAUL: Köszönöm.

ADAMUS: Shaumbra.

LARRY: (átrakja az állványt) Blokkolod azokat az embereket, akikről pletykálunk.

ADAMUS: Ó, rendben. Mire vágnak a Shaumbrák? Mit mutat a valóságuk? Mik az igazságaik? Mik a spirituális igazságaik? Á, jó, jó. Kérlek, állj fel! Gyere ide mellém! Már régóta nem láttalak!

KERRI: Annyira különlegesnek érzem magam. (Adamus nevet, Kerri félúton van) Akkor ez most így jó, vagy teljesen odamenjek?

ADAMUS: Nem, nem, nem. Gyere ide! Egészen ide, mellém! Ha már pletykálunk, legalább mindenki lássa, hogy ki beszél. Akkor mondd meg nekem...

KERRI: Mi volt a kérdés?

ADAMUS: A kérdés így szól, mesélj nekem a Shaumbráról!

KERRI: A Shaumbra mit akar? Az egyedülálló nők szeretnék, ha lenne valaki, akivel lefeküdhetnének.

ADAMUS: Állj itt meg egy pillanatra!

KERRI: Az igazat fogom neked mondani.

ADAMUS: Engedd meg, hogy felírjam ezt!

KERRI: Mást sem hallok!

ADAMUS: Akkor ezt én így, ahogy van, leírom.

KERRI: Ez az igazság, úgy értem...

ADAMUS: Csak az egyedülálló nőkre igaz ez, vagy a házasságban élőkre is?

KERRI: A feleségekkel nem beszélgetek, de valószínűleg ők is azt akarják. Talán van is benne részük, nem tudom. (páran nevetnek)

ADAMUS: Azt akarod itt ezzel mondani, hogy csak a nők akarják ezt és a férfiak nem?

KERRI: A férfiakkal nem beszéltem erről, meg különben is, mind a párjukkal vannak. Egy

egyedülálló férfi sincs itt. Látsz itt egyetlen egy egyedülállót is... ó, Sart, sajnálom. (Adamus nevet) Ó, ó, várj, sajnálom! De én állandóan ezt hallom a nőktől, a lányoktól...

ADAMUS: A lányoktól, oké.

KERRI: ...hogy néha azért szeretnének egy kicsit.

ADAMUS: Mit szeretnének egy kicsit a lányok?

KERRI: Én meg azt mondom nekik, hogy szálljanak ki a fejükből!

ADAMUS: Mit szeretnének egy kicsit? Nem mindig értem a modern kifejezéseiteket.

KERRI: Dehogynem érted!

ADAMUS: Feltételezem, hogy a bőségről beszélsz? Miért kicsit akarnak, miért nem sokat?

KERRI: Mert belemennek a fejükbe, és ilyeneket mondogatnak: - Szükségem van a Lélektársamra. Tökéletesnek és spirituálisnak kell lennie.

ADAMUS: Ó, a Lélektársukra van szükségük. És ennek mi köze van ahhoz, hogy szeretnének egy kicsit?

KERRI: Én is pont ezt mondom. (nevetés)

ADAMUS: Oké. Szükségük van egy lélektársra. (leírja a táblára) Oké, és... jó. Szeretnének egy kicsit. És te?

KERRI: Még nem jöttél be hozzám. (Adamus és a közönség nevet) Pedig várlak.

ADAMUS: De igen, csak aludtál.

KERRI: Még nem táncoltál oda az ajtóhoz.

ADAMUS: De igen, csak aludtál és horkoltál.

KERRI: Akármi.

ADAMUS. Ez nem túlságosan vonzó – mármint a horkolás. Az alvás az rendben van. És mi van még? Mi a helyzet a Shaumbrával?

KERRI: Mi van még a Shaumbrával?

ADAMUS: Igen, mi a helyzet még a Shaumbrával, mert hallottalak ám!

KERRI: Túl sokat gondolkoznak.

ADAMUS: Túl sokat gondolkoznak.

KERRI: Túl sokat, rettenetesen sokat.

ADAMUS: Túl sokat gondolkoznak. Oké. És miről gondolkoznak olyan nagyon sokat?

KERRI: Én nem fogom itt cukormázzal elfedni a dolgokat, és mert megkérdezed, el is mondom.

ADAMUS: Nem. Ma pletykálunk. Túl sokat gondolkoznak. De miről?

KERRI: A megvilágosodásukról.

ADAMUS: Arról, hogy lefeküdjenek valakivel. (Adamus nevet)

KERRI: Na igen, de ezt nem ismerik be.

ADAMUS: Igaz. Igaz.

KERRI: Titokban elmondták nekem, de csak azért mert látom, hogy folyton ezen jár az agyuk.

ADAMUS: Igaz. Igaz.

KERRI: Így kiszedem belőlük.

ADAMUS: Igen.

KERRI: A valódi, igaz vágyaikat.

ADAMUS: Aha.

KERRI: Meg ilyenekkel jönnek, hogy: - Miért nem élek bőségben?

ADAMUS: Mit mondasz nekik, amikor tudod, jönnek ezzel, hogy: - Drága Kerri Mester, több fizikai, érzéki tapasztalásra vágyom!"

KERRI: Legelőször is azt, hogy menj és igyál egy párat!

ADAMUS: Helyes.

KERRI: Vigyél magaddal valakit, mondjuk engem!

ADAMUS: Helyes. Helyes.

KERRI: Vigyél magaddal, és biztosan találok neked valakit.

ADAMUS: Tényleg?

KERRI: Igen, persze.

ADAMUS: Oké, rendben.

KERRI: Persze nincs szükséged erre a segítségre, de...

ADAMUS: Én nem járok ilyen helyekre.

KERRI: Ó, oké.

ADAMUS: Jó. Szóval... ebbe most nem megyünk bele. Vagyis túl sokat gondolkoznak, és miről?

KERRI: A szexen túl, a megvilágosodásukon, és azon, hogy miért nem élnek bőségben.

ADAMUS: Nem élnek bőségben. Oké.

KERRI: Folyton csak gondolkoznak.

ADAMUS: (a táblára ír) Nincs bőség.

KERRI: Agyukra ment a gondolkodás.

ADAMUS: És mit gondolnak a megvilágosodásukról?

KERRI: Azt mondják: - A pokolba is! Elmentem az összes tanfolyamra ez alatt a sok-sok év alatt, és még mindig le vagyok égve anyagilag.

ADAMUS: Duh!

KERRI: Duh!

ADAMUS: Jó. És szerinted miért akarják a megvilágosodást? Mit gondolnak a megvilágosodásról?

KERRI: Már nagyon régen felszálltak erre a vonatra, és végig akarják ezt vinni, és közben szerintem nem gondolnak ebbe bele mélyebben!

ADAMUS: (a táblára ír) Nem túl mélyen... ha nem bánod, egy-két dolgot leírok. Túl sokat gondolkoznak, de nem túl...

KERRI: Majd küldöm a számlát.

ADAMUS: ...mélyen. Kitűnő! Köszönöm. Jó lista áll itt össze. Jó. Köszönöm. Köszönöm.

KERRI: Szívesen.

ADAMUS: Linda?

LINDA: Készen vagyok.

ADAMUS: Jól van. Köszönöm Kerri.

KERRI: Szívesen.

ADAMUS: Megnyitottad ezt az egészet. Kicsit szaftosabb lett. Jó. jó. (páran tapsolnak)
Tudtuk, hogy rád számíthatunk. OKÉ – mi van még? Jó dolgok vannak itt – egy kis
makyoval kezdtük, de most már a jó dolgoknál tartunk. Mi van még?

LINDA: Most átadom a mikrofont a mi nagyon-nagyon híres és különleges vendégünknek,
aki itt van ma közöttünk, és aki nem más, mint: -Patricia Aburdene, a Tudatos pénz c.
könyv írója.

ADAMUS: Ó!

LINDA: A sok-sok bőség probléma ellenére ez a hölgy...

ADAMUS: És kapsz tőle jutalékot a könyve népszerűsítéséért?

LINDA: A hölgnél vannak a válaszok.

ADAMUS: Szóval kapsz tőle jutalékot?

LINDA: Igen, kapok, az áldásait küldi nekem.

ADAMUS: Jó.

LINDA: Az áldások csere forgalma zajlik.

ADAMUS: Jó. Van most itt nálad egy példány a könyvből? Mert akkor megmutathatnánk
a kamerának. (Patricia a fejét rázza) Nincs. Jó.

LINDA: Az a címe, hogy a Tudatos pénz. Patricia Aburdene.

ADAMUS: Jó, akkor drága Patricia, mi a helyzet a Shaumbrával?

PATRICIA (kiabál) Híresek akarnak lenni! (Linda nevet)

ADAMUS: Ó, igen! Híresek akarnak lenni! Ez tényleg így van. Híresek akarnak lenni, és
nem azok. Oké. Szóval híresek akarnak lenni, és azok?

PATRICIA: Nem. Ezért is ástatok elő engem! (mind a ketten nevetnek)

ADAMIS: És mi az...

PATRICIA: Pedig én nem is vagyok híres!

ADAMUS: Miért akarnak híresek lenni?

PATRICIA: Ez egy megerősítés lenne. Mert ez azt jelenti, hogy szeretve vagy.

LINDA: Ó!

ADAMUS: Ez tetszik nekem.

PATRICIA: Ott van például Kim Kardashian. Hogyan kérdőjelezhetnéd ezt meg?

ADAMUS: Remek szerepmmodell!

PATRICIA: Miért?

ADAMUS: Na igen. Szóval megerősítés. Kitűnő. De milyen szinten történik ez a megerősítés?

PATRICIA: Nos, ez a csoporton múlik. (nevet)

ADAMUS: Igen, persze.

PATRICIA: Azon múlik, hogy ki szerint vagy híres.

ADAMUS: Igen, nos, ez az emberi én megerősítése, amit én a kicsi emberi énnak hívok, aki folyton nagy emberi énnak akarja magát érezni. És másoktól várja ennek megerősítését. Ez a rész azt akarja, hogy ha belép egy terembe, akkor mindenki ámuldozzon rajta: - Ó! Á!

PATRICIA: Na igen.

ADAMUS: És persze maguktól is akarják a megerősítést. Azt a megerősítést, hogy: -Á, sikerült, megcsináltam, mert híres vagyok, tettem valami olyat, ami felkelti a figyelmet, amire odafigyelnek. És mivel híres vagyok, biztosan meg vagyok világosodva. És mivel híres vagyok, biztosan több pénzem lesz, és boldog leszek és békében fogok élni. Igen.

PATRICIA: Biztosan.

LINDA: Valószínűleg a szexről is ezt gondolja.

ADAMUS: Igen, és hogy működik?

PATRICIA: Igen.

ADAMUS: És a szex, igen. Az hogy működik?

PATRICIA: Nos, van, hogy működik. Egyeseknél előfordul, hogy működik.

ADAMUS: Igen. Igen.

PATRICIA: Aztán egy idő után lehet, hogy jön egy kis zuhanás.

ADAMUS: Igen, igen! (nevetés) Szerintem is. Szerintem is. (Adamus nevet) Némiképpen bezáródik.

PATRICIA: És akkor jön a függőség.

ADAMUS: Igen, ez függőség!

PATRICIA: Ha már nem vagy annyira nagyon híres.

ADAMUS: Mert általában mindig van valaki, aki még híresebb.

PATRICIA: És akkor totál kudarcnak érzik magukat.

ADAMUS: ...hacsak nem Adolf Hitler vagy Dzsingisz Kán vagy.

PATRICIA: Igen.

ADAMUS: Általában van valaki, aki híresebb. És ez tényleg függőség, nem mintha nekem valaha is lett volna ezzel problémám!

PATRICIA: Nem!

ADAMUS: Bár én közismert személy voltam, és szeretném elmondani, hogy a közismert és a híres között van különbség, bár a kettő végeredményben nem is különbözik egymástól, csak az egyik szebben kerül megfogalmazásra. De amikor valaki függő, akkor híres akar lenni, és ez függő-... függő-... függő...(nem tudja kiejteni)

LINDA: Micsoda?

ADAMUS: ...ség. És...

LINDA: Miért nem tudtad kimondani?

ADAMUS: Próbáld meg te ezt az egészet!

És ez függőség, és örület, mert akkor meg nézegetik magukat a tükörben és ilyeneket mondanak:

-Biztosan valami nagyon fontosat tettem ebben az életemen. – Akkor most ennek fényében a Shaumbrák híresek vagy nem annyira híresek?

PATRICIA: Nem annyira híresek.

ADAMUS: Nem annyira híresek. De szerinted híresek akarnak lenni?

PATRICIA: (sóhajt egyet, és közben valaki azt mondja, hogy: -Nem.) Valaki nemet mondott. Oké.

ADAMUS: Jó. Nem annyira híresek. Hányan vagytok itt olyanok – és elég, ha csak magadban válaszolsz, akik álmodtatok arról vagy vágytatok arra, hogy egy kicsit híresek legyetek? Csak egy kicsit. Úgy értem, ez természetes. Természetes. Ha egy másik nézőpontból veszed szemügyre, akkor büszkeséget érzel amiatt, amit megtettél, és felismered, hogy más emberek is felismerik azt, amit tettél. Ugyanakkor ez egy csapdává is válhat.

Hányan vagytok itt olyanok – nem kell felemelnetek a kezeteiket, mert most csak itt pletykálkodunk egymással – hányan gondoltátok azt a múltban, hogy: -Tudod, én meg fogok világosodni. Ott leszek fent Yeshuával, Buddhával és Kuthumival. Na nem St. Germainnel, mert olyan magasra senki sem juthat.(nevetés) De ott leszek fent, együtt leszek velük, Mester leszek, tanító leszek, gyógyító leszek. És egyetlen kézmozdulattal mindenkit meggyógyítok majd. Bárhová is megyek, az emberek jönnek és kérik, hogy gyógyítsam meg őket.

És egy bizonyos értelemben ez elég érdekes, tudjátok, mert van itt valami a segítséggel kapcsolatosan – azoknak tudsz segíteni, akik igazán készen állnak a segítségre. De egy bizonyos értelemben véve – és most ezt fel fogom címkézni – ez hatalom. Hatalom. És pont mostanában beszéltem Columbiában a hatalomról, és megkértem a Shaumbrákat, hogy rántsák ki maguk alól a hatalom szőnyegét, és éljenek hatalom mentesen, hatalom nélkül. Csodálatos így élni! Mert elkezdheted felfedezni milyen sok problémád és konfliktusod adódott a hatalomból.

Kitűnő. Köszönöm.

PATRICIA: Köszönöm.

ADAMUS: Akkor folytassuk a pletykálást! Mi van még a Shaumbrával? Mire vágynak? Milyen a valóságuk? Mik a spirituális igazságaik? Mi a helyzet a Shaumbrával?

LINDA: Egy újabb szakértőhöz fordulok.

ADAMUS: Ó, igen.

MARTY: (MOFO): Mi vagyunk a legjobb lélegzők a világon.

ADAMUS: Tenyésztők. Jó tenyésztők vagytok. Ó! (nevetés) (a két szó kiejtése nagyon hasonlít egy- máshoz – breathe –lélegezni, breed – nemzeni, tenyésztetni – a ford. megj.)

MARTY: Nem! Nem! Nem! (valaki bekiabálja: - Lélegzés!) Lélegzés!

ADAMUS: Lélegzők. A legjobb lélegzők.

MARTY: Lélegzők.

ADAMUS: A legjobb lélegzők. Jó. Jó.

MARTY: Lélegezz velem! Ne...

ADAMUS: Lélegzők. Jó. És miért van ez így Mofo? Miért vagytok a legjobb lélegzők a világon?

MARTY: A sok gyakorlás miatt.

ADAMUS: A sok gyakorlás miatt.

MARTY: Igen.

ADAMUS: Igen. Igen.

MARTY: Igen.

ADAMUS: Szerinted mi történik akkor, amikor egy ilyen Shaumbra csoportot felkérnek a lélegzésre? Mi történik olyankor?

MARTY: Egy természetes megnyílás, ami magától jön létre.

ADAMUS: Igen, igen.

MARTY: Az összes többi tanács...

ADAMUS: Szerinted olyankor hova mennek?

MARTY: Közelebb a valódi énükhöz?

ADAMUS: Csakugyan? Úgy értem, tényleg?

MARTY: Ha-ha! (Adamus nevet) Így a legkönnyebb a középpontba kerülni, mert ti is ezt tanácsoljátok nekünk, és mi is magunknak. Ez a létező legkönnyebb dolog. És minden alkalommal működik.

ADAMUS: Igazad van ez könnyű. Könnyű.

MARTY: Igen.

ADAMUS: Na igen, az összes mantra meg kántálás helyett, ahol emlékezni kell bizonyos szövegekre – a légzés nagyon könnyű. Sajnálatos módon – és ez most maradjon köztünk – azt kell, hogy mondjam, hogy a legtöbbször, amikor a Shaumbrát arra kérik, hogy lélegezzenek, akkor egyenesen kimennek a testükből. Nem tudatosan lélegeznek. A légzés ad engedélyt számukra arra, hogy valahová elmenjenek egy kis időre. La-la földre.

MARTY: Nézzenek oda.

ADAMUS: Csak így szépen – kiszállnak. Nem tudatosan lélegeznek, mert az igazi tudatos légzés a felszínre hozza az érzést – nem a gondolatot, hanem az érzést – a Létezem érzését. Na erre vegyetek egy mély lélegzetet! A legtöbben ilyenkor kimennek a testükből, de ez rendben van. Legalább egy kis megkönnyebbülést ad nekik. Legalább nem lesznek nagyon mentálisak. Legalább egy kicsit ellazulnak. Egy biológiai változás következik be legalább, ahogy kiejtjük a légzés szót a szánkron. Szinte hipnotikus erővel bír: - Lélegezz! – Oké. – Jó. Jó. A legjobb lélegzők.

MARTY: Ühüm.

ADAMUS: Igen. Mi van még? Mi a helyzet a Shaumbrával?

MARTY: Azt hisszük, hogy mindenki másnál jobbak vagyunk. (nevetés)

ADAMUS: Ó, ez tetszik nekem!

MARTY: Nem rossz értelemben véve.

ADAMUS: Nem.

MARTY: Én...

ADAMUS: Neeeeem.

MARTY: Nem! Nem! (még nagyobb nevetés)

ADAMUS: Nem! (Adamus nevet)

MARTY: Mi beleváló angyalok vagyunk, úgy értem...

ADAMUS: Szerinted ők kik...

MARTY: Ez nem hencegés, ha az igazságról van szó.

ADAMUS: Na igen, persze. Nem. Nem, igazából tudod ennek egy érdekes dinamikája van – jobbnak lenni másoknál – ami jó. Bár sok ember azt mondaná erre: -Szégyelld magad, hogy azt gondolod, hogy jobb vagy másoknál! – Közben pedig: -Miért? Miért ne?

MARTY: Pontosan.

ADAMUS: Vagyok, Aki Vagyok. Ez ellen nincs mit tenni!

MARTY: Na igen! (nevetés)

ADAMUS: Sajnálom, ez a sorsod!

MARTY: Nem tehetek róla, hogy ennyire jó vagyok!

ADAMUS: Vagyok, Aki Vagyok. És az a kérdésem számodra...sokszor azt gondolja a Shaumbra, hogy jobb másoknál, és én szándékosan játszom itt ezzel. Szeretem ezt. És szeretem elmondani a Shaumbrának, hogy szeretek velük dolgozni, mert ez így igaz. Tényleg kimondhatatlanul unalmas lenne valamilyen másik csoporttal dolgoznom. Tényleg. De mégis motoszkál bennem egy kérdés, ami időnként tűnődésre készítet, mégpedig az, hogy ez vajon csak cukorka? Csak egy kis drog, csak a napi koko adag? Csak egy ilyen jóleső érzés, ami csak arra jó, hogy egy kis támasztékot adjon számukra ahhoz, hogy szembenézzenek az élettel?

Nem tudom. Nem akarok ítélni. (nevetés) De...de...és különben rossz dolog azt gondolni, hogy más vagy, mint a többiek? Olyan értelemben vagy más, ami tetszik nekem, és amit nagyra értékelek akkor is, ha mások ezt nem értékelik.

MARTY: Pontosan.

ADAMUS: És igen... Jobb vagyok. Ez van. Ez egy nagyon érdekes megfigyelés. Mit érzel? MARTY: Hm...

ADAMUS: Tegyük fel, hogy holnap elmész a templomba, ami nem fog megtörténni. De mégis, tegyük fel, hogy elmész. Besétálsz a templom ajtaján, és a pap a papi dolgait teszi. Azt fogod gondolni, hogy én ennél jobb vagyok? MARTY: Érdekes, hogy pont ezt a példát hozod fel.

ADAMUS: Tudom. (Linda nevet) Minden, amit mondok, az érdekes!

MARTY: Nos, először is, biztos nem lépném át a templom kapuját, mert szerintem belém csapna a villám, de... De pont tegnap voltam egy temetésen, egy tiszteletadáson, és a pap jött ezzel a szöveggel, hogy tudod: - „Isten gyermekei vagyunk, Ő adott nekünk életet”...stb, és én csak... nagyon érdekes valami áradt keresztül rajtam, ami az volt, hogy: Pffff, pssst, cchhht. (nevet)

ADAMUS: Ezt nem teljesen értettem.

MARTY: Úgy értem... tudod. (nevetés)

ADAMUS: Mi volt az? Mi volt az?

MARTY: Pffft, pssst, cchhht.

ADAMUS: Aha! Ja!

MARTY: Igen.

ADAMUS: Hasonlít arra, hogy „Mekkora szarság!”, de a te verziód jobban tetszik.

Megmutatnád még egyszer, hogy a jövő havi videóban bejátszhassuk?

MARTY: Persze.

ADAMUS: Oké.

MARTY: Pfff, pssst, cchhht. (nevetés és egy kis taps)

ADAMUS: Ennyire egyszerű!

MARTY: Olyan könnyű, mint lélegezni.

ADAMUS: Már látom is, hogy Vicki, vagy aki majd szerkeszti az anyagot, majd egymás után többször is be fogja játszani.

MARTY: Dalt is csinálhatunk belőle.

ADAMUS: Igen! Ó! Jó! Jó! És mi történt a temetésen ezek után?

MARTY: Ami mindig szokott. Mindenki, tudod...

ADAMUS: Kiment a testéből.

MARTY: Na igen.

ADAMUS: Mindig ezt teszik a temetéseken.

MARTY: Aha.

ADAMUS: Igen. Nagyon kimennek a testükből.

MARTY: Utána pedig lassan mindenki visszacsusszan ugyanabba a régi őrlőmalomba, ahol általában lenni szokott.

ADAMUS: Igen, érdekes ez. Időnként be szoktam ugrani egy-két temetésre, csak a vigyor miatt.

MARTY: Nevetni.

ADAMUS: A dolgok egy kicsit lassúak a Felemelkedett Mesterek esetében. Ezért néha megjelenek, és nagyon érdekes szokott lenni, mert a temetéseket belengi az a fajta nézőpont, tudjátok a szomorúság látszata, ami nagy ritkán úgy is szokott lenni. De gyertek csak velem el egy temetésre, csinálnunk kellene egy DreamWalkot egy temetésen (nevetés), de gyertek csak el velem egyre, és látni fogjátok, hogy közben azon gondolkoznak, hogy mit fognak vacsorázni. A nyaralásukon gondolkoznak. A szexen gondolkoznak. Igen, az egyházi temetésen is! Mindezekre a dolgokra gondolnak, és ott a sok bűntudat. A saját bűntudatuk. Nem azon gondolkoznak, hogy lehet most Bob? Hogy érzi magát Bob a túloldalon? – Félnek megtudni, hogy Bob pontosan ott ül mellettük, és

Bob nem boldog. (páran nevetnek) Jó. Jó.

Szerepel még valami más is a pletyka listánkon?

MARTY: Hát nekem ennyi. Biztosan sok mindenkit megsértettem.

ADAMUS: Ó, ez rendben van. Rendben van.

MARTY: Nincsenek itt. Nincsenek itt.

ADAMUS: Nincsenek itt.

LINDA: Kinek volt a temetése?

ADAMUS: Talán ezt az egész dolgot azért csinálom...

MARTY: Egy recepciósnak.

ADAMUS: ...hogy ezek után sokkal jobban járnak, ha itt lesznek, eljönnek, mert ha nem, akkor ki fogjuk beszélni őket.

MARTY: És erről majd értesülnek.

ADAMUS: Értesülni fognak erről. De ez jó. Jó. Köszönöm. Akkor kérnék még egy párat! Jó.

LINDA: Oké.

ADAMUS: Semmi sem fogható egy jó kis Shaumbra pletykához. Mi az a Shaumbrában, ami tényleg nagyon bosszant benneteket?

LINDA: Nem ez volt az eredeti kérdés. (nevetés)

MICHELLE: Igen!

LINDA: Eredetileg nem így szólt a kérdés! (nevet)

ADAMUS: Továbbfejlesztettem. Fejlődtem. De mi van a Shaumbrával? Pont.

MICHELLE: Mindannyian várjuk a megvilágosodásunkat, hónapról hónapra.

ADAMUS: Ó!

MICHELLE: Csak várunk és várunk és várunk.

ADAMUS: Igen, igen.

MICHELLE: Aztán pedig könnyen elterelődünk.

ADAMUS: Igen.

MICHELLE: Pedig nagyon elkötelezettek vagyunk. Gondolom én.

ADAMUS: (a táblára írja) Várni a megvilágosodásra.

MICHELLE: Hol van már? Mikor? (valaki bekiabál: - Mikor?!)

ADAMUS: Várni a megvilágosodást.

MICHELLE: Igen. 2012-ben, 2013-ban...

ADAMUS: Tudjátok ez áll a toplistám élén.

MICHELLE: 2020-ban...

ADAMUS: Mi van a Shaumbrával? Mindannyian várnak. Úgy értem, mindannyian várnak. Én táncolhatok még itt egy darabig, nem örökké, de még egy darabig. Elterelhetlek benneteket, mert ez a munkám, mellékesen megjegyezve. El tudlak terelni benneteket egy ideig, de a helyzet az, hogy mindannyian vártok. Sok összejövötelt követően visszatérek a kastélyomba, a sok-sok, megszámlálhatatlanul sok kastélyom egyikébe, és azt látom, hogy mindannyian várnak. Nekem mindegy, én elszórakoztatom magam, ha mást nem is – de mindannyian várnak. Igen. Miért?

MICHELLE: Mert ez a legfontosabb dolog számunkra?

ADAMUS: Nem. Miért vártok? Miért nem lépitek meg?

MICHELLE: Ó, miért nem?

ADAMUS: Ez az.

EDITH: Azért, mert olyan csodás szerető!

ADAMUS: Á, köszönöm! El ne áruld Edith! Edith azért nem akar megvilágosodni, mert azt gondolja, hogy az éjszaka leple alatt nem fogom majd meglátogatni, és...

EDITH: Nem tudod, hogy én mit akarok!

ADAMUS: Pont valamelyik nap suttogtad bele a fülembe!

EDITH: Lehet, hogy hazudtam.

ADAMUS: (nevetve) Jó. Tehát mire fel ez a várakozás? Miért?

MICHELLE: Nem tudom. Talán valami varázslatos pillanatra várunk, ahol a dolgok csak úgy egycsapásra megváltoznak.

ADAMUS: Igen.

MICHELLE: És nem akarsz már híres lenni, nem érdekel ez a dolog. Nem érdekel már semmi, mert annyira... tudod... nem tudom.

ADAMUS: Ó, álljunk meg itt egy pillanatra! Nem érdekel semmi. Nem foglalkoztat semmi.

MICHELLE: Hát...

ADAMUS: Hát nem, tényleg nem.

MICHELLE: Igen, én csak...

ADAMUS: Nem. Tényleg nem. Úgy értem tényleg nem. Nem foglalkozol semmivel. Nem törődsz semmivel. Pont. Talán ez egy titkos nyom a pletyka játékunk során – hogy egyszerűen nem törődsz semmivel.

Persze erre a legtöbb ember azt mondaná: -Hát, ez borzalmasan hangzik! Annyira unalmasanhangzik. Neked igenis foglalkoznod és törődnöd kell a dolgokkal. – Tényleg? Úgy értem, egy pillanatra képzeld csak el, mi történne akkor, ha a hatalmat eltávolítanák az életedből? Ha befejeznéd a hatalom játszóját. A hatalom ott van mindenhol. Ott van a politikában. Ott van a pénzben, az üzleti életben, a másokkal való kapcsolataidban, és jelen van mindenhol máshol is. Mindenki ezt a hatalmi játékot játssza. A hatalom azért jött létre, mert létezett egy hiedelem, miszerint korlátozott mennyiségben áll rendelkezésre az energia, és ezért el kell azt lopnod valaki mástól, mert odáig még véletlenül sem jutottál el, hogy magadban keresd meg az energiát vagy a tudatot vagy a válaszokat. Tehát ez indította be ezt az egész hatalmi játékot. ami azóta sem maradt abba. Pedig ez az egész egy illúzió.

A hatalom egy abszolút illúzió, mert minden ott van benned, és ez, ami ott van benned, ez vonzza magához az összes energiát, amire valaha is szükséged lehet, és soha többet nem kell azt ellopnod valaki mástól. Mégis mindenki a hatalomnak ebben az illúziójában él, abban az illúzióban, hogy tenned kell valamit, és hogy foglalkoznod vagy törődnöd kell valamivel.

Azt állítom, hogy egyetlen nyavalyás dologgal sem kell törődnöd. És akkor szabad leszel, és lényegében mindent élvezhetsz. Hatalom nélkül. Anélkül, hogy játszóját kellene játszani. Sőt ekkor lényegében valóban elkezdheted nagyraértékelné azt, hogy van egy fizikai tested, és nem kell amiatt aggódnod, hogy az megbetegszik vagy megöregszik. És akkor örömmel lehetsz együtt más emberekkel, és közben nem kell azon aggódnod, hogy ellopják az energiádat, kitekernek téged, hazudnak neked, becsapnak téged, ahogy az összes többi dolog miatt sem. Ó, hogy ez mennyire könnyű!

Tehát tetszett, amit az előbb mondtál, hogy egyszerűen csak nem érdekel semmi – pont! Hm. De Shaumbra, töltsétek csak ki a pontozott részeket.

Mert mindig ott van – és most az enyémet fogom itt elmondani – de mindig ott van az elhíresült „Shaumbra DE”. Ott van a Shaumbra DE. Ezért aztán beszélünk a tanfolyamokon, beszélünk az álom állapototok során, és teljesen felfogod....nem, nem te, hanem ők. Eljutnak a megvilágosodás küszöbére, aztán pedig jön a – DE...

Ó! És én ezzel mihez kezdjek? Mit tegyek? Csak előhozom a talicskát, telerakom a sok de-vel, és elszállítom egy időre a túloldalra. Ott van a DE – DE! Igen. Ez tetszik nekem. Próbáljuk meg még egyszer!

Mindig ott az inspiráció és minden más is, és akkor, amikor már ott állnak a megvilágosodás küszöbén, jön a – DE! (Adamus nevet) Jó. Mi van még? Mi van még? Ó, remekül szórakozom.

LINDA: Várok egy jó DE-re. Nem értem Sart dolgát.

ADAMUS: Nem akarom látni Sart dolgát, tényleg nem.

LINDA: Itt van neki ez a Palfinger dolog. (Sart egy zsinórt visel a nyakában, amire ez van ráírva, hogy: Palfinger) Mi ez a Palfinger?

SART: Ó, ez egy nagy daru.

LINDA: Biztosan.

SART: Ó, most fel kell állnom és beszélnem kell?

ADAMUS: Megtennéd, hogy felállsz Sart? Igen. És biztos akarok lenni benne, hogy a kamera vesz téged. Gyere ide!

SART: Ó, ne!

ADAMUS: Ó, dehogynem! (Sart nevet) Sart Atya! Igen. Jó. Mit is mondott Linda erről a dolgodról?

SART: Nem tudom mi az.

ADAMUS: Milyen dolog?

LINDA: Van egy Palfingere. De mi a fene az a Palfinger? Félelmetesen hangzik.

SART: Ó, csak egy nagy és nehéz berendezés, egy kis kamion. (nevetés)

ADAMUS: Nem akarok hallani róla, tényleg nem akarok... nem akarok hallani erről a – hogy is nevezed – palfingerről.

SART: Ki akar hallani róla?

ADAMUS: Igen, igen. Ez csak... Ó, amíg itt van fent, lépünk túl ezen! (Sart beleül Adamus székébe) Egész jó, igaz?

SART: Igen, jó.

ADAMUS: Igen. Helyet akarok veled cserélni. Elnézést Linda! (nevetés, ahogy Adamus odamegy Sart helyére és leül) Igen, és...

SART: A mai első lecke az, hogy mindenkinek ilyen pólót kell viselnie, amilyen rajtam van, és akkor onnan fogjuk tudni, hogy mindenki hol tart.(kisebb nevetés)

ADAMUS: Nos, akkor Sart, mi a helyzet a Shaumbrával?

SART: Tetszik az a rész, hogy jobbnak érzem magam a többieknél. Az én életemben szerintem még mindig a szabályokról szól a dolog.

ADAMUS: Nem. Más Shaumbrákról beszélj! Beszéljünk róluk!

SART: Szerintem a Shaumbra belefáradt már a szabályokba!

ADAMUS: De még mindig vannak szabályaik!

SART: Igen, még mindig azok szerint élünk, pedig már nagyon belefáradtunk a szabályokba.

ADAMUS: Belefáradtatok a szabályokba.

SART: Belefáradtunk a szabályokba és a szabadságot keressük.

ADAMUS: Szabályok. Még mindig a csapdájukba vagytok ragadva. (Adamus ír)

SART: Tudod, még mindig a jó öreg piros meg zöld lámpa – ami nagyon jó, kellenek nekünk – de vannak más szabályok is, amiket... (nevetés)

ADAMUS: Jó. Jó. Mondj egy példát egy Shaumbra szabályra!

SART: Hm, az, hogy be kell illeszkednünk a többiek közé, meg kell nekik felelnünk.

ADAMUS: Igen, de ez nem fog megtörténni.

SART: Mi ezzel már végeztünk!

ADAMUS: Ez nem fog megtörténni.

SART: Többé már nem kell beilleszkednünk, nem kell másoknak megfelelnünk.

ADAMUS: Beilleszkedni. Megfelelni. Ez jó.

SART: Régebben még próbálkoztunk ezzel, de ez már megváltozott.

ADAMUS: Jó.

SART: Megvilágosodottak lehetünk, és így többet tehetünk. És ezt észrevettem az éttermekben, meg más helyeken is. Amikor azt mondom az embereknek, hogy 1400 életet leéltem, látom, hogy meghajolnak előtte, és...

ADAMUS: Igen, igen.

SART: De nem tudom bebizonyítani.

ADAMUS: Igen, igen.

SART: De ők sem tudják bebizonyítani nekem, hogy nekik ez a legelső életük.

ADAMUS: Szóval ilyen beszélgetéseket folytatsz, amikor étterembe mész. (kisebb nevetés)

SART: Igen, ez egy...

ADAMUS: Igen, igen.

SART: Az emberek egyre jobban odafigyelnek arra, amit mondok, legalábbis az én nézőpontomból.

ADAMUS: Igen, igen. SART: Igen.

ADAMUS: Van még valami más a Shaumbrával kapcsolatosan?

SART: Örültek vagyunk!

ADAMUS: Örültek. Oké. Jó. Köszönöm Sart. Visszaviheted a berendezésedet magaddal!

SART: Biztosan? Pedig épp most kezdtem belejönni! (nevetés)

ADAMUS: Ezért van az, hogy... igen, tudom. Már rájöttem. Oké Linda, még egy párat kérnék mielőtt továbblépnénk!

Shaumbra pletyka. Mi a helyzet a Shaumbrákkal? Beszéljete a szívetekből! Ne fogjátok vissza magatokat!

JOYCE: Nekem nincs bajom velük.

ADAMUS: Pardon?

JOYCE: Rendben vannak.

ADAMUS: Rendben vannak.

JOYCE: Igen.

ADAMUS: Oké.

JOYCE: Igen.

ADAMUS: De mi a helyzet a vágyaikkal? Mire vágynak?

JOYCE: A megvilágosodásra, és azt gondolják, hogy majd a megvilágosodásuk hozza el számukra a bőséget.

ADAMUS: Ó, oké. A megvilágosodásuk hozza el a bőséget, a pénzt. Vagyis megvilágosodás= pénz, bőség. Elég érdekes megközelítése ez a megvilágosodásnak. (Adamus nevet) Oké. De mi lenne, ha megfordítanánk? Bőség=megvilágosodás.

JOYCE: Nos, működne.

ADAMUS: (nevetve): Méghozzá milyen jól működne!

JOYCE: Ha ugye ott lenne a bőség.

ADAMUS: Igen. Miért van az, hogy olyan sok Shaumbra van anyagilag leégve, vagy annak a szélén áll? Talán nem jobban, mint általánosságban a többi ember – nos, mégis lehet, hogy kicsit még náluk is jobban – pedig az ember azt gondolná, azt érezné, hogy a Shaumbra mindent tud az energiáról, a tudatról, és ismeritek ennek az egésznek a fizikáját, és így akkor már hatalmas, jókora bőségben kellene élniük, hogy azt sem tudnák, hogy mihez kezdjenek azzal a rengeteg sok pénzüikkel. Csak idehoznák a pénzüket, és elégetnék a kandallóban, hogy ezzel fűtsék be a termet, mert annyira, de annyira sok pénzüik van. De ma még tüzet sem látok a kandallóban, nem hogy fát, pénzt meg aztán végképp nem. Pedig az ember azt gondolná. Mi van még a Shaumbrával? Látom, hogy vannak még gondolataid erről. Mi van még a Shaumbrával?

JOYCE: Nos, szeretjük a dolgokat a magunk módján tenni. És nem szeretjük, amikor mások megmondják nekünk, hogy mit tegyünk. (nevetgél)

ADAMUS: Jó-jó, elmegy...oké. „A saját magunk módján”

JOYCE: Talán ezért nem élünk bőségben, mert mindig elköltjük valamire.

ADAMUS: Bizony, bizony. Nem hajlandóak munkát vállalni.

JOYCE: Vagy megpróbálni egy új módon.

ADAMUS: Nem hajlandóak munkát vállalni.

JOYCE: Nos, ez én vagyok.

ADAMUS: Nem hajlandó munkát vállalni. (Joyce kicsit mosolyog) Nem hajlandó elmenni dolgozni.

JOYCE: Ez úgy hangzik, mintha rólam beszélneél.

ADAMUS: Ha ez úgy hangzik, mintha beakadt volna a lemezjátszó, az azért van, mert sok Shaumbra van így ezzel. Mert ugye közben itt van ez a mentális dolog, hogy: - „Húha, el kell mennem dolgozni ahhoz, hogy pénzem legyen!” – Ezt meg ki találta ki? Ez a létező legnagyobb szarság és szemétség, amit valaha is hallottam egész életem során! Mert az igazság az, hogy az állás, a munkahely le fogja korlátozni a bőségedet. Igen! Ezzel nem azt mondom, hogy parkoljátok le a Shaumbra hátsótokat a kanapén, hanem azt, hogy nem kell valaki másnak dolgoznod! Sőt mi több, azt hiszem Tóbiás mondta, hogy magadnak kell, hogy dolgozz!

JOYCE: Én azt teszem.

ADAMUS: Igen. Tudod itt most nem rólad beszélek... hanem a Shaumbráról!

JOYCE: Nos, oké.

ADAMUS: Csak pletykálunk itt azokról, akik nincsenek most itt. Igen, jó. Mi van még a Shaumbrával?

JOYCE: Hm. Néha nagyon le tudnak fárasztani.

ADAMUS: Le tudnak fárasztani?

JOYCE: Igen, le tudnak fárasztani.

ADAMUS: Nekem mondd?! (nevetés) Ó, sajnálom! (Adamus nevet)

JOYCE: Olyankor szaladok az autómhoz, és haza sietek.

ADAMUS: Arról beszélsz itt, amit makyo tényezőnek hívok?

JOYCE: Igen.

ADAMUS: Na igen. Ha most azon tündödnétek hova akarok ezzel kilyukadni, hát fogalmam sincs. (nevetés) De megyünk és kész, és csak ez számít. Megyünk. Haladunk. Haladunk. Oké. Köszönöm.

JOYCE: Szívesen.

ADAMUS: Nagyon köszönöm. Még kettőt kérnék! Gyorsan! Mi a helyzet a Shaumbrával? Te ott jól elgondolkoztál. Mi a helyzet a Shaumbrával?

KATHLEEN: Be vannak ragadva.

ADAMUS: Be vannak ragadva. Köszönöm.

KATHLEEN: Az integrációjukba. „Integrálnom kell. Túl kell lépnem a történeten!” - Bele vannak ragadva a történetükbe.

ADAMUS: Akkor most csináljunk...

KATHLEEN: Az elméjükbe.

ADAMUS: ...egy kis feldolgozást a beragadtságukra, egy kis folyamatot!

KATHLEEN: Szünet nélkül megy az újrafeldolgozás. Újra és újra ugyanazt ismételtetik.

ADAMUS: Ez tetszik! Jó. Jó. Jó. Újrafeldolgozás. Akkor a következő összejöveteleinkre kérnék kitenni egy táblát az ajtó elé ezzel a felirattal: Nincs újrafeldolgozás! – És ez azért is vicces, mert bárhová is mentek, mindenhol szembetaláljátok magatokat az újrafeldolgozás jelével – és ti újra meg újra feldolgozzátok az összes, „DE” – teket, és az összes „megtehetem” dolgaitokat. Szóval, újrafeldolgozás, újrahasznosítás. Jó.Jó. Újra és újra és újra visszatértek ezekhez. Ugyanahhoz a dologhoz. Mi van még a Shaumbrával?

KATHLEEN: Hát az, hogy kurvára különlegesek vagyunk! (Lindának elakad a lélegzete)

ADAMUS: Igen, igen. Én ugyan nem ezt a szót használtam volna, de...
”Különlegesek vagyunk”

KATHLEEN: Miért nem? (Adamus nevet)

ADAMUS: Nem, ez egy...

KATHLEEN: Miért nem? Ez egy jó kiengedés.

ADAMUS: Felírhatom a táblára?

KATHLEEN: Igen, írd fel! (Lindának újra elakad a lélegzete)

ADAMUS: Nos, maradjunk csak annyiban, hogy – Különleges, nagyon különleges.

KATHLEEN: Van erről egy dal.

ADAMUS: Különleges.

KATHLEEN: Van egy dal.

ADAMUS: Jó-jó.

KATHLEEN: Csak idéztem ebből a dalból, de nem tudom pontosan a szövegét.

ADAMUS: Jó. El akarsz énekelni belőle egy pár taktust?

KATHLEEN: Nem, köszönöm.

ADAMUS: Mi van még a Shaumbrával? Mi van az egészségükkel?

KATHLEEN: Én egészséges vagyok.

ADAMUS: Nem rólad van szó, itt most másokról pletykálunk.

KATHLEEN: Ó!

ADAMUS: Igen, igen.

KATHLEEN: Önmagukon kívül álló dolgokhoz folyamodnak, és így próbálják egyensúlyba hozni magukat, ahelyett, hogy mindezt maguknak tulajdonítanák.

ADAMUS: Igen, igen. Mindig magukon kívülről akarják a gyógyulást, miközben a lehető legegyszerűbb gyógyulás innen, belőled ered. Igen. Igen. Jó. Jó. Miféle dolgokat használnak ehhez, mert ugye én megpróbálok úgy tenni, mintha nem látnám. Miket használnak a gyógyulásukhoz?

KATHLEEN: Bármilyen gyógyszert, ami csak a kezük ügyébe kerül a pillanatban.

ADAMUS: (felírja a táblára) Kívülről várják a gyógyulást. Mondj erre egy pár példát!

KATHLEEN: Nos, ott van az akupunktúra. Ott van a Bach virág terápia. Vannak olajok. Mindenféle gyógyszerek.

ADAMUS: Igen, és ott vannak a gyógyítók.

KATHLEEN: Mindenféle.

ADAMUS: És sok gyógyító is van, akik ezeket alkalmazzák.

KATHLEEN: Igen.

ADAMUS: Jó. Köszönöm. Még egy utolsót kérek! Mi a helyzet a Shaumbrával?

EDITH: Van valami rossz egy jó kis pletykálásban?

ADAMUS: Én csak pletykálást mondtam. Nem határoztam meg, hogy ez jó vagy rossz.

EDITH: Nos, mindenki a szemetet mondja.

ADAMUS: És az nem valami? Bámulatos, nem igaz? Igen. Nos, te lehetsz a legutolsó, és elmondhatod nekünk.

LINDA: Az utolsó előtti.

ADAMUS: Tessék!

ANDY: Szerintem az a közös vonás a Shaumbrában, hogy „valami jobbat”. Mind azért jöttünk el ide, erre a helyre, hogy megkapjuk az univerzumtól a kitüntetésünket, és amikor ideértünk, akkor látjuk, hogy ez az egész elég szaros.

ADAMUS: Igen.

ANDY: És akkor a hozzád hasonlókat azt mondják nekünk: -Van ennél valami jobb, nevezzük ezt megvilágosodásnak, vagy éppen ahogy divatos, és szerintem ez a közös a Shaumbrákban...

ADAMUS: Ez tetszik.

ANDY: ...mindannyian azt a valami jobbat keressük

ADAMUS: Olyan ez, mint egy család, mint egy szép családi kötelék. Abszolút.

ANDY: Igen.

ADAMUS: Jó. Látod Edith? Ez szép volt.

EDITH: Jobb volt.

ADAMUS: Közösség.

ANDY: Ó, most már Edith következik.

ADAMUS: Rokon lelkek szindróma. Igen. És, és...

ANDY: (átadja a mikrofont Edithnek) Gyerünk, mondjad!

ADAMUS: Te következél Edith! Pletykálj! A pletykának nem kell negatívnak lennie.

EDITH: Szerintem a Shaumbrák azon gondolkoznak, hogy milyen nagyszerű és ragyogó lehet Felemelkedett Mesternek, nagyszerű teremőnek lenni, és szeretni saját magukat.

ADAMUS: Jó. Jó. Szeretem ezt az Edithet. (kis taps) Megismételnéd? Felemelkedett Mester és még mit is mondtál?

EDITH: Hogy milyen nagyszerű teremő!k!

ADAMUS: Nagyszerűek – ó, annyira jók benne – nagyszerű teremő!k.

EDITH: És szeretik magukat.

ADAMUS: És tényleg nagyon jók önmaguk szeretetében. Oké, jó. Ez tetszik. Köszönöm!

EDITH: Szívesen.

ADAMUS: Már pont ideje volt, hogy valaki szép dolgokat is feltegyen arra a táblára.

EDITH: Teljesen egyetértek.

ADAMUS: Igen, valakinek fel kell vállalnia azt a pozíciót, ahol megvédi a Shaumbrák becsületét. Te jössz. (átadja a mikrofont Lindának, miután szinte hozzádobta) Akkor jó...

LINDA: Elég jól elkapom.

ADAMUS: Sok mindent felírtam a táblára. Akkor foglaljuk ezt össze! Vegyünk egy mély lélegzetet!

Mit is csinálunk ma? Valahova el fogunk jutni. Készítünk egy Shaumbra kompozíciót, és a tény az, hogy mindenki másról pletykálunk, miközben valójában saját magunkról van szó. Mindannyiunkról. Mindenkiről. Mindenkiről.

És a lényeg ebben az egész kompozíció elkészítésében az, hogy nem tudom hogyan mentek végig a napjaitokon. Tényleg nem tudom. Tényleg nem. Csak nézzetek rá erre a táblára – ezek a ti válaszaitok.

Vannak itt jó dolgok, és nem annyira jó dolgok – és vannak itt olyan dolgok is, amik abszolút diszharmóniában, disszonanciában vannak más dolgokkal.

Vannak olyan hitrendszeritek – kezdjük a vágyakkal! Arra vágytok, hogy Felemelkedett Mesterek legyetek, arra vágytok, hogy szeressetek, hogy meggyógyuljatok, hogy sokáig éljete, és hogy boldogok legyetek. Meg vagyok lepve, hogy nem jött fel a szeretet, a béke és az öröm témája, mert általában ezekkel szoktatok előhozakodni – béke, szeretet, öröm és boldogság. Tehát ezekre vágytok.

Aztán pedig ehhez képest ott van a valóság – Anyagilag le vagyok égve, senki se szeret, ráadásul én sem szeretem magam – ami teljesen ellentétes a vágyaitokkal. Ez egy masszív lekapcsolódottság, a Shaumbra mégis napról napra ugyanezt éli meg.

Micsoda zűrzavar!

Most egy kis játékot fogunk játszani, ahogy keresztülme gyünk ezeken, ha nem bánjátok! És Suzy, itt az idő! Egy olyan játékot fogunk játszani, aminek az a címe, hogy: -Micsoda zűrzavar! (kevés nevetés)Micsoda zűrzavar! És megkértem Suzy-t, hogy készítsen elő mindenki számára egy különleges mulatságot, és minden alkalommal, amikor rámutatok majd arra, hogy a dolgok miért vannak összevissza, és azt mondom:

-Micsoda zűrzavar! – vagy ti mondjátok ezt spontánul, hogy: - Micsoda zűrzavar! -akkor innotok kell egy kortyot az én saját St.Germain likőrömből (éljenzés és taps), ami tiszta bodzából készült. Igen.

LINDA: Értem. Bodza. Ha-ha.

ADAMUS: Bodza, igen. És van benne egy leheletnyi tequilla is. (Adamus nevet, a stáb pedig mindenkinek kiosztja az italokat pohárba öntve)

A dolog pedig az, hogy természetesen ünnepeljük meg az életet! Én is kérek a Saint Germain-ből!

És most senki sem lesz részeg. Ó, igen, ez egy ízletes, élvezetes likőr. És amennyiben ma vezetsz, akkor kérlek, kérlek, kettőt igyál! (nevetés)

LINDA: Rossz vagy!

ADAMUS: És utána keress egy másik sofőrt vagy hívj egy taxit! Igen, ide fel, Coal Creek Canyonba! (az emberek elkezdnek csevegni, ahogy az italok kiosztásra kerülnek, Adamus pedig többször is köszörüli a torkát, ezzel jelezve, hogy ő nem kapott italt)

LINDA: (kiabálva) Micsoda zűrzavar!

ADAMUS: Micsoda zűrzavar! Még egy italt sem adnak ebben az átkozott bárban! Micsoda zűrzavar! (Joanne odaadja Adamusnak a saját poharát) Ó, de neked is szükséged van egyre.

JOANNE: Eleget csináltunk neked.

ADAMUS: Ááá....

EDITH: Mert vezet. Vezet.

ADAMUS: Á! Nem! Látjátok, kimondtam, hogy –Micsoda zűrzavar! -és erre innotok kellett volna. (Adamus kortyol egyet) Áááá! Ad egy kis megkönnyebbülést! De tényleg – ó, milyen finom!

Vannak olyan időszakok, amikor akkora diszharmónia van az életetekben, mindannyiótokéban, az összes Shaumbráról beszélek itt. Ezt egészen döbbenetes látnom! Kész döbbenet, hogy még itt vagytok a testetekben. Elképesztő, hogy van elegendő ennivalótok. Sőt, ami még elképesztőbb az az, hogy nem kaptok idegösszeroppanást, hogy ki tudjatok teljesen lépni az elmétekből.

Beszélünk a megvilágosodásról, közben meg azon tűnődöm, hogy egyáltalán tudjátok-e, hogy mi az a megvilágosodás. Sőt mi több, azt állítom, hogy a Shaumbra nem tudja mi a megvilágosodás. Halljátok a szót, és ugyanaz ezzel is a helyzet, mint a légzéssel – Á,

megvilágosodás – és már kint is vagytok a testetekből, és valahová máshová mentek.

Megtettük ezt már több tanfolyamunkon is, amikor arra kértem Lindát, hogy vigye körbe a mikrofont, és azt kérdezem: -Mi a megvilágosodás? – És a legtöbbször fogalma sincs róla. Fogalmuk sincs. Azt kérdezem: -Mi a megvilágosodás? – és olyan válaszokat kapok, amik megtöltik a makyo személtládát mindenféle válaszokkal – béke, szeretet meg öröm. Mert tudjátok mi a szeretet? Mi a béke? Mi az öröm?

Ez aztán megteremti azt a mentális pörgést, ami egyfolytában zajlik bennetek. – A megvilágosodást keresem, a megvilágosodást keresem, de nem tudom, hogy mi az. – Nem nagyszerű mesekönyvet lehetne írni erről? Mesekönyvbe illő az egész. Keresel valamit, amiről azt sem tudod, hogy mi a fene az. Mégis minden reggel azzal a kényszeres érzéssel ébredsz, hogy újra meg újra ezt teszed, keresed-kutatod a megvilágosodást. És a legtöbb Shaumbrának – sajnálom, hogy ezt kell mondanom a pletyka ülésünkön – fogalma sincs róla, hogy mi az.

A jó hír pedig az, hogy nem is kell, hogy igazán legyen róla bármi fogalmad is. Nem kell tudnod mi a megvilágosodás. Mégis mekkora zűrzavar ez! (a közönség egyetért) Oké. Jó. Jó. Igyatok egy kortyot! Látjátok? Ez segít feloldani a feszültséget!

Szóval a Shaumbrának jobb érzése van saját magával kapcsolatosan, ugyanakkor a szexuális életük – legyünk őszinték – nem annyira jó. Nem annyira jó. (valaki beszél: - Micsoda zűrzavar! – amit nagy nevetés követ) Ő mondta, ti meg isztok! Micsoda zűrzavar! Na, ez nem mindenkire igaz, de a legtöbbször számára a szex szinte már egyenlő a bűnnel, és megint itt van bennetek ez a jókora ellentmondás.

Néha a Shaumbra azt mondja: -Igen, testetöltött Mesterek vagyunk. Azért vagyunk itt, hogy a fizikai valóságban legyünk. A múlt Felemelkedett Mesterei maguk mögött hagyták a fizikai testüket, de mi azért vagyunk itt, hogy testben éljük ezt meg, közben meg még saját magunkat sem vagyunk hajlandóak megérinteni – amit most nem fogok megmutatni a kamerák előtt – nem vagytok hajlandóak megérinteni a másikat, mindenféle gondjaitok vannak azzal, hogy férfi a férfivel, nő a nővel, férfi a nővel, vagy csoportosan, meg ilyenekkel. Ezek egytől egyig mind furcsa ítélezések, ment ális gondolatok, ahogy az összes többi dolog is a szexről. A szex egy nagyszerű dolog. Sajnálatos módon eléggé eltorzult a korszakok alatt. De drága barátaim, a szex egy csodálatos dolog.

Közben pedig egyfolytában ott vannak bennetek ezek a diszharmonikus energiák ezzel kapcsolatosan. Tényleg egészen elcsodálkozom azon, hogy bizonyos napokat egyáltalán hogyan éltek túl. Mind odakint keresitek a lélektársatokat – na nem mindannyian, de sokan keresik a lélektársukat – és közben minden létezőt elkövetnek, hogy ez ne következzen be, hogy ezt ellehetetlenítsék. Mindent elkövetnek a rossz hozzáállásukkal, és a lélektársukra vonatkozó hosszadalmas listájukkal, hogy annak milyennek kellene lennie. És mi az a lélektárs? Te magad vagy az, nem pedig egy másik létező.

Párkapcsolat? Az rendben van. De sok olyan Shaumbra van, akik mindent elkövetnek, amit csak tudnak, hogy eltaszítsák maguktól a párkapcsolatot, annak ellenére, hogy a

párkapcsolat rajta van a vágyaik 10-es listáján. –Párkapcsolatot akarok! – Én meg csak nézek, és azt mondom: -De hát mindenkit eltaszítasz magadtól, beleértve ebbe saját magadat is. – Micsoda zűrzavar! (Adamus kuncog, mert a közönség vele együtt mondja)

És azokhoz szólok most, akik első alkalommal néznek minket, és még mindig itt vannak: - Én szoltam előre, hogy ez egy kicsikét másmilyen lesz.

Aztán itt van a bőség témája. Az egyik legszomorúbb dolog az, hogy olyan nagy vágyatok van arra, hogy bőségben éljétek, hogy bőven legyen pénz a zsebetekben. És akkor miért nincs? Ennek két oka van: 1.) most nem rólatok beszélek, hanem a többiekről, akik nincsenek itt, és akikről éppen pletykálunk – szóval azért, mert sokan még mindig nem vagytok biztosak abban, hogy itt akartok -e lenni ezen a bolygón. Még mindig nem vagytok benne biztosak, hogy élni akartok-e. Még mindig vártok valakire vagy valamire, hogy az azt mondja nektek: -Itt van a válasz. Ezért kellene élned. – Mert enélkül rengeteg kérdésed van. És az érdekes, mert teljesen mindegy mennyit beszélünk a DreamWalker Life-ról és a megtestesült Mesterekről, gyakran a Shaumbra azt mondja: - Nem tudom, hogy tényleg itt akarok-e lenni. – Nos, akkor nem fogsz bőségben élni. Pont! Mert ez az energia fizika alapja, hogy akkor nem fogod tudni magadhoz vonzani az energiát.

Aztán egy másik érdekes energia dinamika is zajlik az összes nagyszerű érzés és gondolat ellenére. „A megvilágosodás útját járjuk”, ezzel szemben ott van a „Ha lenne pénzem, akkor megint ugyanazokat a szar dolgokat tenném, mint korábban. Ha lenne pénzem, akkor még több bajt csinálnék, mint régebben.” – Így aztán bőség diétára fogjátok magatokat, mert azt gondoljátok, hogy mikor a múltban volt pénzetek, akkor azt a hatalomra és a manipulációra használtátok. Lerészegedtetek. Drogoztatok. Visszaéltetek magatokkal és más emberekkel is a pénzen keresztül. Vagyis valami bennetek bőség fogyókúrára fogta magát. És... most ezt nem nektek mondom, hanem a többieknek. A Shaumbra kényelmesebbnek tartja az éhezést, mint a bőségben való létezést. Ezek a száraz tények, mert bárkinek lehet pénze azonnal. De attól féltek: -Ha lenne pénzem, akkor megint ugyanolyan rossz ember lennék, mint régen.”

Micsoda zűrzavar! (A közönség együtt mondja ki a szavakat Adamusszal) Hihetetlen. Hihetetlen! Látjátok, hogy működnek bennetek ezek az ellentmondások? És én tényleg néha alig értem, hogyan tudjátok túlélni a napjaitokat.

De tudom, hogy élitek túl a napjaitokat. Mindenféle még több spirituális szeméttel töltitek fel magatokat. Még több spirituális információt hallgattok. És ezzel felpóckoljátok kicsit magatokat. Kedves kis közhelyekkel ámítjátok magatokat, és ilyenkor egy kis ideig nagyon jól érzitek magatokat. Spirituális cukrot vesztek magatokhoz. Mindenféle kedves kis megerősítéssel álltok elő, és azt gondoljátok: -Nos, a holnapi nap majd jobb lesz! Tudom, hogy a holnap jobb lesz! – Nem igazán. Nem igazán. A holnap nagyon is hasonlatos lesz a mához. És milyen a ma? Micsoda zűrzavar! (a közönség együtt mondja a szavakat Adamusszal, amit nevetés követ)

JOANNE: Azt hittem a csokievés segített túl a napjainkon.

ADAMUS: A csokievés, meg ez az összes többi dolog.

Ma arra kérlek benneteket, hogy vegyétek szemügyre ezeket az ellentmondásokat, ezeket a totális ellentmondásokat, amik az emberi életekben, a szellemi életekben zajlanak! Mert ugye itt van ez a szellemi személyiségetek is – aki alatt azt a spirituális személyt értem. aki a megvilágosodás spirituális ösvényét tapossa – aki itt fent ücsörög. Ti helyeztétek oda az alábbi célból: -Ez az a dolog, ami meg fog menteni engem. Ez az a nagyszerű létező – aki egy rakás szemetet gyűjt össze, egy rakás cukorkát, édességet gyűjt össze, és rengeteg makyt gyűjt össze, és valahogy az itt lent lévő embert teletölti ezekkel a dolgokkal, a maga valóságával. A valóság pedig legtöbbször, nem minden esetben, de a legtöbbször teljes anyagi leégés, nem sok pénz, valódi kapcsolatok hiánya, szinte semmilyen vagy nagyon alacsony fokú önszeretetet, és egészségügyi problémák. Ezek az alapvetőek.

Na most, ez nem is lenne olyan rossz, ha ti magatok is tudatlan emberek lennétek. Ha még aludnátok, akkor ez nem lenne annyira rossz, mert akkor valahogy túléléd a napot, és tudod, ha nincs elég pénzed, akkor ezért a férfit vádolhatod. Ha nincs szex az életedben, akkor meg a nőt vádolhatod érte.(nevetés, Linda azt mondja: Óóóó!) Nem kapsz...a dolgok nem mennek....de tudatlan vagy, és csak annyit mondasz: -Nos, az élet már csak ilyen. A dolgok ilyenek.

Nem igazán jut eszedbe a halál, de valami ott benned tudja, hogy ez veled is meg fog történni, mert láttad, hogy másokkal is ez történt, de valamiért mégis elkerülöd az ezen való gondolkozást. Nem igazán gondolkozol el Istenen, mert azt gondolod nem a te tisztad az Istenen való elmélkedés. Ez a papok dolga.Nekik kell Istenen gondolkozniuk. És az Istennel kapcsolatos válaszok túl hatalmasok ahhoz, hogy a legtöbbember ezt kezelni tudja. És ezt mondják: -Ez nem az én dolgom. Nekem csak élnem kell, és meg kell próbálnom ebben jó munkát végezni. A legtöbb ember így van ezzel.

Ti mások vagytok. Ti felébredőben vagytok. Mondhatni tudatosak vagytok. És ettől válik annyira keménnyé ez az egész, hiszen ott vannak még a problémáitok – igen, nektek Shaumbra – vannak még problémáitok, a különbség az, hogy ennek tudatában vagytok. Olyan ez, mintha töltött fegyver lenne nálatok. Miközben a többiek fegyvere nincs megtöltve. Nekik csak egy töltetlen fegyverük van.

Nektek viszont élesre van töltve a fegyveretek, vagyis meg van a tudatosságotok. És az történik, hogy ez a rengeteg összeütközés zajlik minden nap, ti pedig mást sem tesztek, csak kifogásokat hoztok felvelük kapcsolatban. És elkendőzitek őket. Újabbnál újabb közhelyekkel álltok elő. Új tanfolyamokra jártok. Mindent elkövettek, csak ne kelljen szembenéznetek azzal, ami valójában zajlik bennetek. Amiben részetek van, az egy hatalmas, óriási Zűrzavar, Összevisszaság. Jó. És még több is van ott, ahonnan ezek jöttek – egyébiránt.

Szóval mihez kezdtek? Isztok egyet! Isztok egyet! Igen. (Adamus nevet) Nem fogunk róluik beszélni. Nem fogjuk feldolgozni őket. Nem vetjük őket folyamat alá. Isztok egyet!

Akkor vártok a megvilágosodásra. Vártok a megvilágosodásra. Ez az egyik legnagyobb problémám, mert nektek is az, mert 1.) Nem tudjátok, hogy valójában mi a

megvilágosodás. 2.) Mire vártok? Ki akarjátok azt találni? Ez soha, de soha nem fog megtörténni. Sajnálom, hogy én hozom a rossz hírt. Soha nem fogjátok tudni kitalálni. Tényleg nem.

Arra vártok, hogy jöjjön valaki és elmondja nektek, hogyan tudtok megvilágosodni? Egyetlen ember sem fogja ezt megtenni. Nem is tudom mire vártok, a felhők és a csillagok, a föld pora, meg a nyuszikák együttállására? Arra, hogy ezek mind együttállásban legyenek, és akkor egyszeriben megvilágosodtok? Ez nem fog megtörténni.

Így mit tesztek? Valahogy átvészelitek a napokat, és néha, amikor álmokra hajtjátok a fejeteket esténként, azon töprengtek, vajon hogy sikerült túlélnetek az aznapot, mert ezek az elképesztő méretű konfliktusban álló erők dolgoznak bennetek. És ez még keményebb, amikor valaki a megvilágosodás ösvényét járja. Akkor ez egyre rosszabb lesz, mert egyre több a makyo és a korlátolt létező manipulációja. Mert ez a korlátolt tudatosság megpróbál manipulálni valamit, amit spiritualitásnak hív, és amitől jól érzi magát, amitől különlegesnek érzi magát. Olyan ez, mint egy drog. Óriási elterelés útközben. De a Shaumbra ezt fogja tenni. A Shaumbra be fogja hozni a szemetet, majd mikor a nap végén aludni térnek, azon fognak gondolkozni, hogy végre jön egy kis megnyugvás alvás közben.

De mi történik akkor, amikor elkezdesz felébredni? Az álmaid is megváltoznak, nem olyanok, mint régebben. Az álmokban – hirtelen kezdtek tudatosak lenni arról, hogy mi folyik az álmaikban. Sőt, mi több, az az egyik oka annak, hogy hajnali 2-3 körül felébredtek, hogy vissza kell vonulnotok az álmaik elől, ami csak azt jelenti, hogy vissza kell vonulnotok az igazi valóságotok elől. (némi nevetés, majd mindenki együtt mondja - Micsoda Zúrzavar! Micsoda Zúrzavar! Úgy értem, hogyan vészelitek át a napjaitokat?)

Drága barátaim, mindezek az összeütközések zajlanak most bennetek, és amikor belementek az olyan dolgokba, mint a megvilágosodás, akkor ez tényleg jól megbonyolítja ezt az egészet. Az elme még nagyobb működési fokozatba kapcsol, mint előtte, ahogy ezt minden bizonnyal már ti magatok is felfedeztetek, és most már szellemi elmétek is van – én ezt így fogom hívni – és ez a szellemi elme szintén beindul.

Korábban csak emberi elmétek volt, de most már itt van nektek ráadásként a szellemi elmétek is, ami egyenlő a korlátolt és beszűkült spiritualitással, és lényegében egy rakás szar szemét. Tényleg az. Valóban az, mert most már az elme elkezd magáévá tenni és birtokolni egy rakás spirituális elképzelést. És ezek a spirituális elképzelések vagy fogalmak a következők: -Gyógyítsd meg magad! Békében, szeretetben és örömben vagyok. Az Om mantrát fogom mondogatni és meditálni fogok. – Na ez a létező legnagyobb szarság.

Mellékesen megjegyezve. a megvilágosodásban nem fog téged hirtelen előnteni a békesség. Nem kezdesz el azon nyomban Om mantrát mondogatni. Ez a létező legnagyobb illúzió! Ez nem fog megtörténni. Legalábbis nem így, nem ebben a formában. Sőt mi több, maga a béke szó is ki fog repülni az ajtón a megvilágosodásban. Többé már csak nem is lesz értelme ennek a szónak. Már nem is lesz benne a szótárban.

Tudjátok a béke a legtöbbek számára azt jelenti, hogy: -Adj nekem 15 percet, vagy esetleg 30-at, hogy a dolgok egy pár pillanatig el tudjanak csendesülni. – Ez nekik a béke. – Ki kell hátrálnom. El kell távolodnom saját magamtól. – ez jelenti számukra a békét. Nincs olyan, hogy béke. De hirtelenjében megjelenik egy összhang. Harmóniába kerülnek a dolgok. Egyszeriben semmit sem kell megfejtened, semmire sem kell rájönnöd. Többé nem zajlanak benned ezek a konfliktusok. Egyszeriben csak ott terem egy óriási kegyelem, megjelenik egy természetes kegyelem, és belőled pedig kitör hangosan a nevetés. Egyszerűen csak kitör belőled a nevetés, mert ez...

PATRICIA: Micsoda Zűrzavar! (Adamus nevet)

ADAMUS: Igen! Igen! Mert ez csak van. És máris rá fogunk erre térni. De pillanatnyilag még itt vagyunk a Micsoda Zűrzavarban! Micsoda zűrzavar! Micsoda zűrzavar! Micsoda zűrzavar!

És mit tesztek? Isztok egyet! Micsoda zűrzavar!

Itt vannak bennetek ezek az egymással konfliktusban álló vágyak és igazságok – amiket ti igaznak gondoltok – meg a dolgokról alkotott különféle hiedelmeitek, és ezek mind konfliktusban állnak egymással. Mind konfliktusban állnak egymással.

A megvilágosodáshoz vezető út

Képzeljétek csak el azt, hogy beültök egy autóba – az autó a megvilágosodásokhoz vezető spirituális utazásotok szimbóluma – miközben halvány sejtelmek sincs arról, hogy hova is mentek. Beültök...

EDITH: Pont olyan, mint ahogy ma idejöttem.

ADAMUS: Mint ahogy ma idejöttetek. (némi nevetés) Igen. Fogalmatok sincs, hogy merre is tartotok. Csak beültök az autótokba a Megvilágosodáshoz vezető úton, és elindultok. Nos, mire jöttök rá legelőször? -Fogalmam sincs merre tartok. – De azt mondjátok magatoknak: -Nos, valami majd történni fog útközben. Valaki majd útbaigazít menet közben. Valahogy majd szerzek egy térképet, és tudni fogom hogyan jutok el a megvilágosodáshoz. – Ez nem fog megtörténni. Sajnálattal közlöm, hogy ez nem fog megtörténni.

Tovább vezetsz a megvilágosodáshoz vezető úton, és egy szép, kellemes nap van, kinézel az ablakon, és azt mondod: -Ó, igen! Ez rendben van. De egy kicsit puhatolózol. Azt mondod: - Remélem ez rendben van. Ráveszem magam arra, hogy azt gondoljam, hogy ez oké.

Ráveszem magam, hogy azt gondoljam:-Milyen csodálatos az ég és a madarak. Ó!! Éppen most ütöttem el egy szarvast! (nevetés) És de,de..de.... (Adamus nevet) Az első sor nevet!

(még nagyobb nevetés) Micsoda zűrzavar! Micsoda zűrzavar! Igen..

És akkor rádöbben: -Ó, ez a kocsi fura hangokat ad ki magából. Hát én ezt most figyelmen kívül fogom hagyni. – Csináltatok már ilyet? –Egyszerűen nem figyelek oda erre a zajra. Hallom ugyan, de ez nem lehetséges, mert ugye ez a megvilágosodáshoz vezető autóm. Ezért aztán figyelmen kívül fogom hagyni ezt a hangot.-És tudjátok, hogy ilyenkor mi szokott történni. Két mérfölddel arrébb psssszzz. Mofo, lejátszanád nekünk a hangeffektet?

MOFO: Psssszzzz.!

ADAMUS: Igen... és... Linda, odaadnád neki a mikrofont, hogy rendesen halljuk a hangeffektet? A megvilágosodás felé vezető úton meghallod ezt a zörgő, kattogó hangot, de figyelmen kívül hagyod, hiszen te a megvilágosodás országútján haladsz. Minden rendben lesz, és egyszerre csak váratlanul...

MARTY: Pfft, pssst, cccsst...bbbppprrrt. (fingó hangot ad ki, amit nagy nevetés követ)
Jó volt?

ADAMUS: Jó. Jó. És az autó meghal. Mit teszel?

EDITH: Micsoda zűrzavar!

ADAMUS: Igen! Igen! (nevetés) Megint itt tartunk! Valószínűleg öt üveggel kellett volna készülnünk a mai napra, olyan sok itt a zűrzavar!

A kocsi meghal. Sok dolog történik. Megint belemész ebbe a disszonanciába, amikor azt mondod: -Nekem a megvilágosodás útját kellene járnom, de éppen most halt meg az autóm. Talán a Szellem próbál ezzel valamit a tudtomra adni. – Nem. Talán elfelejtetted ellenőrizni az autót, mielőtt útnak indultál volna. Talán elfelejtetted ellenőrizni az olajsintet, vagy megnézni, hogy mi került be a hűtőbe. A Szellem az égvilágon semmit sem akar a tudtadra adni. A Szellem már megvilágosodott, nem igazán törődik a te utazásoddal – értitek? (egy nő felnevet)

Ez vicces volt, ugye? Igen. (megint csak ő nevet fel) Akkor most kapsz egy Adamus díjat csak a nevetésedért. Linda, legyél szíves! (valaki azt mondja: -Adj neki egy italt!) Igen, szüksége van még egy italra! Igen. Egyébként meg hol vannak azok az Adamus díjak? Linda? Hol van Linda egyébként? Adamus Díj a nevetéséért.

LINDA: Ma nincsenek nálam. Soha nem osztogatod őket. Olyan sóher vagy velük, hogy elfelejtettem elhozni őket.

ADAMUS: Micsoda zűrzavar! Egyetlen napon! Akkor megkapod az összes pénzt... fogalmam sincs, mennyi van itt. (odaadja a Cauldre zsebében talált pénzt)

MARTY: Óóóó! 2 dollár! (nagy nevetés)

ADAMUS: Hol is tartottunk? Á, ott, hogy utaztok.

Akkor most az összes megtakarításodat arra kell költened, hogy megjavítsad a megvilágosodásodhoz elvezető autódat, hogy újra folytathasd az utazásodat, ami nem tudni hova vezet.

És haladsz tovább a megvilágosodáshoz vezető országúton, és egy napon, ezen a hosszú, hosszú, nagyon hosszú, rettenetesen hosszú utazáson, ami sok-sok életet át tart, egy napon olyan sebességgel száguldasz, ahogy csak tudsz, és ezzel semmi mást nem teszel, csak gyorsabban mész sehova. (nevetés) Majd a rákövetkező napon aszpirituális elméd így szól: - Ó, le kell lassulnom, és meg kell szagolnom a rózsákat útközben, ahogy ezt a Mesterek is tették. Lassan haladtak a megvilágosodás országútján, és minden megfigyeltek útközben éslélegeztek is közben. – Ezért nagyon lelassítasz. És a kettő között váltakozol ezen a megvilágosodáshoz vezető úton, hol nagyon gyorsan száguldasz, hol pedig nagyon lassan araszolsz. Hol a gázpedált nyomod, hol pedig a féket. Egyszer a gázt nyomod, egyszer meg a féket. Látod ezt a konfliktust?

Tovább folytatod a megvilágosodásod utazását, és most már kezded befrusztrálni magad, és szorongani kezdesz, és én ettől már magam mögött hagynám a testemet, mert képtelen lennék kezelni azokat a dolgokat, amiken keresztülmentek. De te mész tovább, már évek óta utazol ezen az úton, vezetsz tovább. Ugyanazon az úton. Ugyanazokkal a problémákkal. Minden este ugyanazokban az olcsó út menti hotelekben szállsz meg, és ugyanazokkal az emberekkel vagy, akik megpróbálnak kirabolni, csúnyán átverni.

De te mész tovább, mert elkötelezett vagy, és azt gondolod, hogy ez aztán a nagy dolog. Azt hiszed, hogy ez a lista pozitív oldalán szerepel – Elkötelezett vagyok. Erős akaratom van. A francba is, akkor is megfogok világosodni, ha a fene fenét eszik is. Soha nem adom fel! – És amikor hallom, hogy ezt mondod, olyankor azt gondolom: -Te jó ég, remélem, remélem, hogy jön valaki és segít nekem, mert ez bizony így kemény és nehéz lesz! (nevetés) Amikor hallom, hogy azt mondod: -Soha nem adom fel! Ezt meg fogom csinálni! – Olyankor azt gondolom magamban: Valódi problémának van itt Houston, mert nagyon elkötelezettek abban, hogy a semmibe, sehová tartsanak! – Ezen a ponton még egy Felemelkedett Mester sem nagyon tud mit tenni!

Makacskodsz. Brutálisan, kegyetlenül makacs vagy a semmibe, sehová vezető utadon. De a fenébeis, te ezt akkor is megcsinálod, mert elkötelezted magad! És ha nem jársz sikerrel, akkor az tényleg nagyon ciki és kínos lesz a barátaid és a családod előtt, mert mindenki tud a te kis megvilágosodás utazásodról, és mind jót nevetnek rajta. (nevetés) És ha visszatérve azt mondod: -Az autóm lerobbant, én meg tönkrementem anyagilag menet közben. Éhezek. Nincs semmim, és mindenem odalett! – Akkor ki fognak nevetni.

Szóval itt van ez a megvilágosodással járó büszkeség érzése. A spirituális elme büszkesége, aki azt mondja, hogy be kell teljesítened ezt az utazást, mert különben bolondnak fognak tartani.

Aztán itt van még ugye ez a másik dolog is, hogy önmagad előtt is egy jókora bolond leszel, ami valószínűleg pont ugyanolyan rossz, ha nem rosszabb, mint amikor úgy érzed,

hogy mások néznek bolondnak. Annyira nagyon elkötelezted magad a megvilágosodás utazásodnak. Ez jelenti a mindent számodra. Ez a mindened. És ha ez nem sikerül, ha ez a varázslat nem valódi, és vissza kell térned a régi énedhez.... (valaki beszél: -Micsoda zűrzavar! Adamus nevet) Micsoda zűrzavar!

A vicces pedig az, hogy tényleg nem tudsz visszafordulni. És a vicces az, hogy nem tudsz tovább előre haladni. És vicces az, hogy sehová se tudsz menni. Na ez aztán tényleg jókora zűrzavar! Micsoda óriási zűrzavar! Maradt még valami alkohol Suzy? (egy páran mondják: -Igen) Akkor jó. Jó. Micsoda zűrzavar!

Remélem, mostanra már kezditek megérteni az ebben az egészben rejlő konfliktust, diszharmóniát és remélem, kezditek megérteni, hogy ez a nagy vasúti szerencsétlenség bekövetkezése alakulóban van éppen.

Szóval vezetsz tovább a megvilágosodáshoz vezető országúton, ami a végtelenségig folytatódik, és ahol minden egyes nap pontosan ugyanolyan, mint a többi, te pedig továbbra is reménykedsz a megvilágosodásban. Még mindig abban reménykedsz, hogy én majd megvilágosodottá teszek egy pillanat alatt. És abban is egyfolytában reménykedsz, hogy ha én mégsem teszem meg, akkor majd elhagysz engem, és elmész valahová máshová a megvilágosodásért. Szüntelenül abban reménykedsz, hogy van valami.

EDITH: Nyújts be egy számlát a Kongresszusnak a vonat szerencsétlenségekre.

ADAMUS: (nevetve) Azt reméled, hogy el tudsz engem terelni valami mással. De én tovább folytatom a lényegig. Nagy itt a zűrzavar! Igazi zűrzavar van. Ez egy megvilágosodási zűrzavar.

És a jó hír pedig az, hogy ezen a semmibe vezető úton, pontosan ott vagytok, ahol lennetek kell. Ez...(valaki mond valamit, amit nem lehet hallani) Jaj, nem! Nem. Átfogalmazom neked.

Azt mondtam, hogy ezen a semmibe vezető úton, a megvilágosodáshoz vezető úton, az összes konfliktussal és diszharmóniával egyetemben pontosan ott tartotok, ahol tartanotok kell, mert... mert... (Adamus a táblára ír)

Micsoda? Zűrzavar? Nem!

Erre ihattok egyet! Nem. Lényegében ez így tökéletes. Tökéletes. És mindazok a dolgok, amiket eddig mondtam...még több italra van itt szükségünk. Még több limonádéra, vagy mire, amit az emberek szoktak inni.

Micsoda? Zűrzavar? Nem igazán. Ez abszolút tökéletes.

Tudás

És szeretnék most csinálni valamit, mivel mostanra már kicsit ellazultabbak vagytok, mint

egy órával ezelőtt, szeretném, ha emlékeznének arra, hogy ez az egész megvilágosodás dolog nem egy gondolattal kezdődött. Nem úgy vette kezdetét, hogy egy nap hirtelen annyira belefáradtál a régi életedbe, hogy úgy döntöttél, hogy megvilágosodsz. Nem akkor kezdődött, amikor valaki elvitt téged egy tanfolyamra, vagy amikor elolvastál egy könyvet. Nem. Drága barátaim, ez nem így volt. Egy mély tudással vette kezdetét, egy nagyon mélyreható tudással kezdődött. És az nem egy gondolat volt. Nem egy cselekedet volt. Nem egy utazás volt. Hanem egy olyan tudás volt, ami a lényed legmélyéről jött fel benned.

Aztán vissza lett vele élve. El lett torzítva. Nagyon-nagyon fel lett hígítva útközben. De ez a tudás mindig is ott volt. Nem tudod mi a megvilágosodás, és nem is kell tudnod, mert a korlátozott elme ezt nem is tudhatja. Persze megpróbál úgy tenni, mintha tudná. Megpróbálja azt elképzelni – egy nagyon ócska képzelettel – hogy akkor majd gazdag és híres leszel, és persze szexi, és mindenféle kapcsolataid lesznek majd, és hatalmas guru és mester leszel. Az elme ezt bírja produkálni. Ez egy elterelés. És nem valóságos. Nem igaz.

Ki tudja mi fog történni, és ez különben sem számít. Pont. Ez nem számít. Ezért most arra kérlek benneteket, hogy térjete vissza ehhez a tudáshoz, ami nem egy gondolat volt. Soha nem is létezett az az autó. Soha nem is létezett az utazás. Ez soha nem arról szólt, hogy megpróbálj tökéletes ember lenni. Soha nem szólt másról, csak arról, hogy térj vissza magadhoz. Az nem makyo volt. Nem közhelyes szavak voltak. Nem az volt, hogy itt ültél a Shaumbrák között, és nem is volt erőfeszítés.

Nem a hatalomról szólt. Még csak nem is a bölcsességről. Nem arról szólt, hogy bárhová is eljuss.

Ez egy tudás volt – egy mély, szerető tudás, egy olyan tudás, ami nem egy angyal vagy egy Felemelkedett Mester képében jött el hozzád. Ezt a tudást nem valaki mástól kaptad, nem valaki más buzdított erre, és nem is valaki más által került hozzád. Ez belőled eredt.

Nem az arany angyalod, nem a felsőbb éned adta neked, vagy mindegy milyen szót használsz erre. Te voltál az. Teljesen te voltál. Nem csak az ember, és nem az, amit az Isteniségednek hívsz. Hanem az ÉnVagyok volt, az igazi Én Vagyok, ami ugyanannyira jelen van itt, mint az ember. Pontosan itt van.

A tudás érzése

Most szeretném, ha éreznének – nem akarom ezt merabhnak hívni, hanem csak érzésnek – amikor újra visszatérsz ahhoz a tudáshoz. Kérem lekapcsolni a fényeket!

Ezután a jókora zűrzavar, káosz és összevisszaság után, ez után a benned lévő sok bizonytalanság után – mert láttam és hallottam, amikor azon tűnődtél, hogy ez az egész talán csak egy hatalmas tévedés volt. Azon elmélkedtél, hogy a spirituális utazásod talán csak egy illúzió volt. Nos igen, az volt, de valami egészen tiszta, nagyon valóságos és

mély dologgal kezdődött.

És most... szeretnék egy kis háttérzenét kérni.

(Megszólal a zene: Enchanted path -Az elvarázsolt ösvény)

Nem arra kérlek benneteket, hogy menjetek vissza, és gondolkodjatok erről, hogy ez a tudás honnan eredt.

Az nem számít. Nem számít. Időtlen. Mentés a cselekvéstől. Nincs semmilyen kapcsolata. Látjátok, a spirituális utazás egyik problémája az, hogy az elme még mindig megpróbál mindent minden mással kapcsolni, társítani. És ha kimondjuk a spirituális vagy a megvilágosodás szót, akkor megpróbálja azt valamivel összekapcsolni, társítani. Bármit megragad, amit csak talál, mert ilyen a természete,

De ennek a tudásnak, ennek a mély tudásnak, amivel rendelkezél, semmivel nem kell semmit kapcsolnia, társítania. Az csak tud. Csak ott van.

Az elme megpróbálja megfejteni a megvilágosodáshoz vezető utat. Csak szolgálni próbál téged. Megpróbálja azt megtenni helyetted. De nem tudhatja. Megpróbálja ezt valamihez kapcsolni, társítani. Létrehozza az autó vizuális képét, amelyik ott halad az országúton, majd lerobban. Megteremti a te vizuális képedet is, a megvilágosodás iránti elkötelezettségedet és makacsságodat. Pedig a valóság az, hogy nincs autód. A valóság az, hogy nincs hova menned. Semmit sem kell tenned. És egyáltalán semmit sem kell kijavítanod, rendbehoznod. Abszolút semmit. Ez a megvilágosodás egyik trükkje vagy illúziója – hogy valamit ki kell javítanod, helyre kell hoznod ahhoz, hogy megvilágosodhass. Semmit. Egyáltalán semmit sem kell helyrehoznod. Egyetlen egy dolgot sem. Semmit. Engem nem érdekel, ha alkoholista vagy, vagy egy idióta. Nem kell ezt kijavítanod, helyrehoznod. Egy páran ezzel kapcsolódtatok, ugye? (kis nevetés) Semmit sem kell rendbehozni, helyrehozni vagy kijavítani.

Akkor most arra kérlek, hogy vegyél egy mély lélegzetet, és ez alkalommal maradj a testedben! Térj vissza ehhez a tudáshoz. Te teremtetted. Nem valami hatalmas arany angyal. Nem valami magasabb én. Te voltál az, az Én Vagyok tudása.

(szünet)

Ezt a tudást követően beindultak a gondolatok, az álmok, a képzelet a felébredésről és a megvilágosodásról.

Ezt a tudást követően bekövetkezett egy változás az életed, a kapcsolataid energia dinamikájában, abban, ahogy magaddal és másokkal kapcsolódtál. De még ezek sem fontosak. Egyik sem. Nem ez a dolog az, ami elhozza a megvilágosodást.

Hanem ez az egyszerű tudás. Annyira egyszerű, hogy nem lehet határozni. Annyira egyszerű, hogy az elme semmit sem tud hozzá társítani. Annyira egyszerű, hogy nem tudod

újrateremteni. Azért nem tudod azt újrateremteni, mert még most is itt van drága barátaim. Soha nem távozott.

Az Én Vagyok tudatossága soha nem szűnt meg.

A tudás eme lángja elé sok mindent bepakoltál – nagy, érdekes tapasztalásokat raktál a saját felébredésedbe – de az a láng mindig is ott volt. Tudom, hogy időnként megpróbáltátok azt újrateremteni – Hol van az az érzés? Hát most is ott van. Lényegében ez az, ami valójában vezet téged.

Néha, amikor azon tűnődtek, hogy bizonyos dolgok miért történtek meg az életekben, hogy bizonyos események, helyzetek miért történtek meg – azért, mert az a tudás végig ott volt. És az elkötelezettséged és a makacsságod ellenére – tudja az igazságot. Tudja, hogy ez az út. Tudja, hogy a felébredés az egyetlen dolog – az egyetlen dolog drága barátaim, ami igaz és valódi marad.

Amikor azt mondom, hogy rosszul vagyok, amikor azt hallom, hogy a Shaumbra azt mondja: -Akkor is tovább megyek, történjen bármi is! – Akkor tényleg azt kívánom, bárcsak megállnának! Szállj ki abból az autóból! Szabadulj meg az utazástól! Szabadulj meg az összes makyótól, mert a makyó szolgáltatja az üzemanyagot az utazáshoz!

Soha többet ne tankold meg! Szabadulj meg az egész dologtól! Csak térj vissza a tudáshoz! Semmi más nem számít! Semmi más nem fontos. Semmi más nem fogja elhozni a megvilágosodás tudatosságát!

Semmi.

A tudás nagyon finom. Még csak meg sem lehet határozni. Az elmének fogalma sincs róla. Az elme semmilyen módon nem tud vele kapcsolódni.

Vegyél egy mély lélegzetet és engedd meg magadnak, hogy belezuhanj a saját tudásodba! Legyél a tudás csodás ölelő karjaiban!

A tudás soha nem szabott irányt. Soha nem mondta azt, hogy: - Most fel kell ébredned! – Semmi köze a sorshoz vagy az időzítéshez. Kaptál belőle ízelítőt, kóstolót, amikor leengedted a védekezésedet, amikor megadtad magad az Én Vagyok -nak, Önmagadnak egy pillanatra. Ez az ízelítő aztán sok elmés gondolatot, sok-sok makyót indított be, továbbá sok elkötelezettséget. Shaumbra, szeretlek benneteket az elkötelezettségetekért, de minek is köteleztétek el magatokat?

Most akkor engedjétek el az összes csatázást, elkötelezettséget, akaratot, vezérlést, nyomást, erőt, hatalmat – mindet engedjétek el! És bámulatos módon, rendben lesztek. Lényegében jobban lesztek, mint valaha voltatok.

Felhagyhattok a kemény próbálkozásokkal! Abbahagyhatjátok azt, hogy féltek. Mindez pontosan ittvan bennetek – nem bennem, hanem bennetek – a tudás, az Én Vagyok. Annak tudása, hogy ideje hazatérned. Itt az ideje, hogy hazatérj, az Én

Vagyok -ba, a tudatba. Itt az integrálás ideje, most már itt az ideje annak, hogy hazatérj.

Hát nem vicces, hogy ott volt benned ennek tudása, hogy hazatérj az Én Vagyokhoz, de te mégis beültél egy autóba, és elindultál egy hosszú utazásra. Pedig az otthon végig itt volt, teljes egészében itt volt. Szerintem azért is mondom azt, hogy ez egyszerűen tökéletes egy bizonyos értelemben. Pontosan ott vagy, ahol lenned kell.

Nos, mondhatni végig kellett menned ezen a sok nehézségen és megpróbáltatáson, mire annyira kifárasztottad magad, hogy azt mondtad: -Ó, itt vagyok. – És abbahagyod a keresést. Törvényt kellene hozni a spirituális keresés ellen. Kellene egy törvény a többi törvény ellen, szóval... (kisebb nevetés)

Ó, a spirituális keresés egy komplett iparág, ahogy ezt ti is tudjátok. Ez egy elterelés. Szerintem egy tapasztalás. Ami frusztráló, mert az rendben van, ha spirituális kereső vagy, és közben tudatában vagy annak a ténynek, hogy pusztán a keresés kedvéért keresel. De az egy kissé már szomorú, amikor csak keresel és keresel, és azt hiszed, hogy ez az egész valóságos, és elhiszed, hogy így majd eljutsz valahová. Pedig nem.

Az Otthon – az Otthon hív téged. Az Otthon benned van. Nincs hova menned. Nincsenek szavak, amik mögé bújnod kéne. Semmit sem kell tenned. Semmit sem kell rendbetenned, helyrehoznod, kijavítanod. Csak gyere haza!

De nélkül. A De-k nélkül. – De mi történik akkor, amikor kísétálok az ajtón? – Egyáltalán semmi. Továbbra is folytathatod a pletykálást, ha ezt akarod tenni, vagy ihatsz, mulathatsz, tivornyázhatsz, kereshetsz, gondolkozhatsz, csatázhatsz. Amikor ma kísétálsz ezen az ajtón, akkor legalább tudatában leszel annak, hogy éppen ezt teszed, ahogy annak is, hogy nem kell ezt tenned, legalább tudatában leszel annak, hogy a tudásod hívott téged, és hogy most is hív téged. Most is itt van, és egyáltalán semmit sem kell tenned. Semmit.

Vegyél egy jó mély lélegzetet! Próbálj a testedben maradni!

Engedd el egy részét annak a feszültségnek! A felébredéssel és a megvilágosodással kapcsolatos feszültséget! A stresszt. Ez egy jó dal lehetne – a megvilágosodás stressze.

Ha ezt elmondtuk volna nektek, ha Tóbiás ezt 12 évvel ezelőtt elmondta volna nektek, hogy semmi sem kell tennetek, akkor is ugyanúgy nekivágtatok volna a keresésnek. Akkor is tönkrementetek volna anyagilag. Ugyanúgy lettek volna egészségügyi problémáitok, ahogy az összes többi dolog is lett volna. Ezért úgy látom, hogy pontosan ott tartotok, ahol jelen pillanatban tartanotok kell. Jelen pillanatban.

Az Otthon megállás nélkül hív téged. Vegyél egy jó mély lélegzetet!

Akkor drága barátaim... lehalkíthatjátok a zenét. Csak maradjunk így egy kicsit, ebben

a nyugodt, diszkrét világításban.

A továbbiakban

Emlékezz, ez a te tudásod. Ha bármikor is bajba kerülsz miközben éled a mindennapos emberi dolgaidat, csak emlékezz egy pár dologra erről a mai napról!

El vagyok képedve azon, hogy keresztülmentetek mindezen. Ez egy elképesztően nagy, óriási zűrzavar volt, hatalmas disszonancia. És ti egyfolytában helyre akartátok hozni ezt a disszonanciát, meg akartátok azt javítani. Ez igen érdekes volt, és ez még több disszonanciát okozott. Szüntelenül azzal voltatok elfoglalva, hogy megpróbáltátok megjavítani, rendbehozni azokat a dolgokat, amiket soha, de soha nem lehet helyrehozni. De ettől jól éreztétek magatokat, hiszen legalább dolgoztatok valaminek a kijavításán, helyrehozatalán. És minél inkább próbáltátok helyrehozni a dolgokat, annál rosszabb lett a helyzet.

Ennyi. Ez csak az emlékezésről szólt. Hív az Otthon. Ahogy mindig is tette. Ennyi az egész. Csak ezt kell megtened.

Azért beszélek most erről, mert a 2014-es év egy érdekes év lesz a világ, a bolygó számára. Énezt az évet a kemény szeretet évének fogom hívni a bolygó számára. Kemény szeretet. És itt most nem a Shaumbrákról, nem rólatok beszélek, mert ti képesek lesztek pusztán megfigyelők lenni. Képesek lesztek hátrébb állni. Képesek lesztek lényegében azonosulni azzal, amin a bolygó és az emberek átmennek, mert azt fogjátok látni, amin ti magatok is átmentetek –látni fogjátok az örületet, a konfliktust, a disszonanciát, a csatázást. Látni fogjátok ennek az egésznek az abszurditását.

Képesek lesztek hátrébb állni és egy pár mély lélegzetvétel után azt mondani: - Á, csak keresztülmennek a saját tapasztalásaikon!

Őrült egy év lesz a rendszerek és az országok számára, és lényegében mindenféle struktúra vagy módszer számára. Minden olyan számára, ami merev. A kemény szeretet éve lesz. Meg lesznek a maga hullámhegyei és hullámvölgyei. Azt mondanám, hogy energetikailag nehezebb lesz minden eddigi évnél, mert most sokkal több energia van, mint eddig bármikor. És ahogy a ti tudatotok egyre inkább emelkedik és egyre több energiát hoz be a bolygó számára, az még több disszonanciát, konfliktust és csatázást hoz a tudatosságba. Látni fogjátok az embereket, és az intézményeket, akik majd azt mondják eltökélten: - Soha nem adom fel! Soha nem fogom hagyni, hogy bárki is elvegye a földemet, az országomat, vagy a nézőpontomat! – Úgyhogy sok elkötelezettséget és makacsságot fogtok látni. És bizarr, örült dolgokat is látni fogtok, amik az elméből erednek. Egyre több és több ilyen fogtok látni napról napra.

És közbevetnék itt egy kis lábjegyzetet! Ahogy egyre több mentális gyógyszer van a

piacon, egyre örültebb dolgokat fogtok látni. Mert megtehetik ugyan, hogy itt lefednek valamit, de az ott, a másik oldalon fel fog robbanni. És az a robbanás nem lesz valami szép látvány. Vagyis egyre többet és többet fogtok látni ebből az egyensúlytalanságból. Nem kell ezt bevennetek, vagy ha mégis, akkor bármikor megláthatjátok, hogy ez csak egy játék, amiből bármikor kiszállhattok. De ez egy vad év lesz, egy vad száguldás.

Ez nem jelenti azt, hogy pánikoljatok be, hanem lényegében azt jelenti, hogy nevésetek! Ez nem azt jelenti, hogy húzódjatok vissza, hanem azt, hogy hozzatok be magatoknak több energiát! Ez nem azt jelenti, hogy anyagilag tönkre fogtok menni, hanem azt, hogy ez a nagy bőség éve lehet számotokra. Sokkal több energia elérhető, mint valaha.

Többet is fogunk még erről beszélni az elkövetkező Shoudok során mindannyian. De most tényleg arról van szó drága barátaim, hogy vegyetek egy mély lélegzetet, és emlékezzetek, hogy az Otthon hív téged. Az itt van. Itt van.

Micsoda? Zűrzavar? Nem!

És egyben arra is emlékezzetek, hogy annak ellenére, hogy a dolgok milyenek látszanak, minden jól van a teremtés egészében!

És egyben arra is emlékezzetek, hogy annak ellenére, hogy a dolgok milyenek látszanak, minden jól van a teremtés egészében!

Csodálatosat pletykáltunk ma. Csodálatosat. Köszönöm.

(Fordította: Telegdi Ildikó – telegdi.ildiko66@gmail.com)